

Nova pot

GLASILO SLOVENSKE DEMOKRATSKE STRANKE, DECEMBER 2009

dr. Ivan J. Štuhec

Institucionalna in etična kriza države

Janez Janša

Pred nami je leto preizkušenj

Jože Tanko

Tragikomedija vladne koalicije

Resolucija EPP o totalitarnih komunističnih režimih

KAZALO

- 3 **Janez Janša**
Pred nami je leto preizkušenj
- 4 **Jože Tanko**
Tragikomedija vladne koalicije
- 8 Aktualno
- 12 Kongres EPP v Bonnu
- 13 Resolucija EPP o totalitarnih komunističnih režimih
- 14 **Dr. Milan Zver**
Manj demokratičnega deficita v EU
- 15 **Dr. Romana Jordan Cizelj**
Nov mandat, nova pogodba, novo poslansko mesto – optimistično v novo leto!
- 17 Neznosna lahkotnost besedičenja
- 18 **Dr. Ivan J. Štuhec**
Institucionalna in etična kriza države
- 21 SDS smo ljudje
- 28 Dobrodelni ples
- 30 Nova politika
- 31 Del dohodnine za SDS

Aktivnosti stranke dnevno spremljajte na:

www.sds.si

NOVA POT

Interno glasilo SDS Nova pot
izdaja
Slovenska demokratska stranka
Glasilo je za člane SDS
brezplačno

SDS, Trstenjakova 8,
1000 Ljubljana
Tel: 01/43 45 450
Fax: 01/43 45 452
E-mail: tajnistvo@sds.si

Poslanska skupina SDS
Šubičeva 4, 1000 Ljubljana
Tel: 01/47 89 530
Fax: 01/47 89 877

Naslov uredništva:
SDS, Trstenjakova 8,
1000 Ljubljana
Tel: 01/43 45 450
Fax: 01/43 45 452

Uredniški odbor: Klavdija,
Natalija, Mateja, Petra, Katarina,
Aljoša

Tisk: Špes, Novo mesto

V skladu z 8. točko 26. člena
Zakona o DDV spada glasilo
Nova pot med proizvode,
oprosčene plačila DDV

UVODNIK

V zadnjem času se v Sloveniji dogajajo stvari, ki vzbujajo v nas nelagodje in lahko v svoji skrajni obliki privedejo do krnitve demokratičnih pravic, ki smo si jih z osamosvojitvijo priborili. Vlada ima nenavadne prioritete, ukvarja se z vsem, samo s tistim ne, s čimer bi se morala – z gospodarsko krizo. Medtem pa se število brezposelnih približuje 100.000.

Predsednik vlade nam skuša vsiliti arbitražni sporazum s Hrvaško, ki bo imel za Slovenijo izjemno škodljive posledice, z uveljavitvijo bi lahko postal celo rabelj Luke Koper. Pri tem pa premier ne poslušati strokovne javnosti, ki sporazumu nasprotuje. V tem trenutku bi bilo bolje, če bi vlada več energije namenila ponovni oživitvi gospodarstva. Očitno je, da je naš premier, ob čiščenju kopačk in arogantni rabi angleške besedne zveze »so what?«, popolnoma izgubil kompas.

V času praznovanja 20. obletnice Demosa – mimogrede, edino slovesnost v spomin na enega od ključnih korakov osamosvajanja je organiziral Inštitut dr. Jožeta Pučnika, državne slovesnosti ni bilo – pa je piko na i dodal predsednik »vseh« Slovenk in Slovencev dr. Danilo Türk, ko je podelil odlikovanje nekdanjemu šefu Udbe Tomažu Ertlu. Taiste Udbe, ki je v času svojega dolgoletnega obstoja preganjala in ustrahovala nešteto Slovenk in Slovencev, tuje ji niso bile niti kriminalne metode. Na odlikovanje so se z ogorčenjem nemudoma odzvali številne skupine civilne družbe, slovenske in mednarodne politične javnosti. Odzive na odlikovanje Ertla podrobneje predstavljamo v nadaljevanju.

V decembru poleg božiča praznujemo tudi obletnico najpomembnejše odločitve slovenskega naroda. V tem mesecu smo se odločili za pot samostojnosti in pot enotnosti, začrtali smo pot do lastne države. Članicam in članom želimo, da bi novo leto prineslo veliko pozitivne energije za cilje, ki so pred nami; naj nas spomin na dogodke pred 20 leti spodbudi k še večji odločenosti, da se vedno znova borimo za vrednote svobode, demokracije, pravičnosti, solidarnosti, človekovega dostojanstva in domoljubja, ki predstavljajo vrednote, na katerih je nastala demokratična Slovenija.

Uredništvo

Pred nami je leto preizkušenj

V predbožičnem in prednovoletnem času je nevhvaležno pisati politične uvodnike. Še posebej konec leta 2009, ki ga Slovenija zaključuje z rekordnim padcem gospodarske rasti in zaskrbljujočim trendom naraščanja brezposelnosti. Če želimo ohraniti temeljno verodostojnost, ne moremo napisati, da bo po novem letu bolje, pa če bi se to še tako spodobilo. Časi so namreč preresni. Ekonomski krizi se je pridružila grožnja statusu pomorske države, kajti z morebitno uveljavitvijo arbitražnega sporazuma med Slovenijo in Hrvaško se lahko poslovimo od neposrednega stika naših teritorialnih voda z mednarodnim morjem.

Ogroženo pa je tudi vrednostno središče slovenskega naroda, ki se je dokončno izoblikovalo v času Slovenske pomladi in slovenske osamosvojitve. Ena bistvenih sestavin tega središča je spoštovanje človekovih pravic. Sporočilo Roške in Kongresnega trga leta 1988 in 1989 takratni slovenski komunistični oblasti se je glasilo: »Mi smo tisto ljudstvo, v imenu katerega sodite četverici, zato spoštujte njihove in naše pravice!« V Majniški deklaraciji, prebrani v začetku maja 1989, pa je bila neposredno izražena zahteva, da želimo živeti v suvereni in demokratični državi slovenskega naroda.

Trdo komunistično jedro takratne enopartijske oblasti je naredilo vse, da ne bi prišlo do suverene slovenske države. Predsednik predsedstva SRS Janez Stanovnik je v svojem zloglasnem intervjuju za Titograjsko Pobjedo spomladi 1989 izjavil: »Odcepitev Slovenije od Jugoslavije bi bil naš samomor!« Šef slovenske tajne politične policije oz. Udbe in sekretar za notranje zadeve Tomaž Ertl pa je dosledno izvajal svojo obljubo,

ki jo je dal aprila 1988 na tajnem sestanku vrha Udbe in partije v Tacnu ter z različnimi vrstami represije preprečeval demokratizacijo in slovensko osamosvojitve. Danes, 20 let pozneje, ko celotna demokratična Evropa praznuje 20. obletnico demokratičnih sprememb, padca Berlinskega zidu in železne zaves, pa je predsednik Slovenije dr. Danilo Türk odlikoval tega istega Tomaža Ertla z visokim državnim odlikovanjem za zasluge pri slovenski osamosvojitvi. Akcija Sever, s katero je milica načrtovala preprečitev srbskega mitinga v Ljubljani, je imela pozitivne učinke in slovenska javnost jo je pozdravila. Vendar pa je bil njen temeljni namen zaščita slovenskega partijskega vodstva, ki ga je Milošević želel prestrašiti. Kot je zapisal takratni predsednik Skupščine socialistične republike Slovenije Miran Potrč (pismo je objavljeno v knjigi Sedem let pozneje, izdala založba Karantanija), se morajo slovenski komunisti enako odločno kot Miloševiću, upreti tudi slovenski opoziciji, ki je zahtevala demokracijo in spoštovanje človekovih pravic. Slojnim je torej za njihovo lastno oblast in ne za obrambo Slovenije. To se je najbolj nazorno pokazalo maja leta 1990, ko je prisegala Demosova vlada, JLA pa je medtem razoroževala slovensko TO. Pri tem je bila pretežno uspešna, saj se večina partijskih kadrov temu ni uprla, rekoč, bolje da orožje pobere JLA, kot pa da ga dobi v roke Demos. Zaradi naštetega in številnih drugih dejstev, predvsem pa zaradi velikega trpljenja tisočev Slovencev pod ukrepi, terorističnimi dejanji in zlorabami Udbe, je podelitev odlikovanja Ertlu poveličevanje zločina.

Predsednik, ki je s tem odlikovanjem simbolično poteptal človekove pravice, ni naš predsednik. Volivci mu pravice, da to stori, niso dali. Dokler odlikovanja ne prekličemo, odstopi ali odide s tega položaja, bo njegovo zastopanje Slovenije prazno. Navzven zato, ker se je ob tem njegovem dejanju zganila demokratična Evropa. Kongres Evropske ljudske stranke, na katerem je bilo 80 % vodilnih evropskih politikov, vključno s predsedniki Evropskega sveta, Komisije in Parlamenta, je dejanje Danila Türka 10. decembra 2009, na sam svetovni dan človekovih pravic, ostro obsodil. V Sloveniji proti njegovemu ravnanju

ju protestirajo številne organizacije civilne družbe, intelektualci, veterani in udeleženci slovenske pomladi. Ker je velik del demokratičnega in osamosvojitvenega kapitala danes združen v SDS, je protest močno izražen tudi v naši stranki. Bojim pa se, da vse to ne bo zaleglo. Zato je prav verjetno, da bomo prihodnjo pomlad na neki drugi ravni spremljali delno ponovitev Slovenske pomladi izpred dveh desetletij. Dediščina Slovenske pomladi, začeta pri zahtevi po spoštovanju človekovih pravic, predstavlja bistvo tega, kar Slovenci danes smo, predstavlja bistvo pozitivne slovenske identitete. Njo pa bomo branili. Če bo potrebno, na enak način kot pred dvajsetimi leti. To je naša dolžnost tako do Slovenije kot do Evrope. Na kongresu EPP v Bonnu prejšnji teden so me namreč številni evropski politiki spraševali, kako je mogoče, da je Slovenija v Evropsko unijo »prešvercala« takšno močno dozo totalitarnega komunizma, da lahko ob dvajseti obletnici padca Berlinskega zidu dobi državno odlikovanje nekdanji šef tajne politične policije?

Leto 2010 bo torej leto preizkušenj. SDS bo kljub zavračanju vladne koalicije poskušala še naprej v državni zbor vlagati pozitivne protikrizne predloge in zmanjševati škodo, ki nastaja ob neresnem vladnem ukvarjanju s krizo. Hkrati pa bomo storili vse, da preprečimo grožnjo statusu pomorske države in demokratični dediščini Slovenske pomladi. Vse, kar je v naši moči, da ne bodo več prodajali naše suverenosti in naše identitete.

Kljub temu, ali pa tudi zato, v tem predprazničnem času ne pozabite na veselje. Obstajajo številni razlogi za zaskrbljenost, ne obstaja pa niti en sam razlog za obup. Bili so že težji časi in uspešno smo jih prebrodili. Slovenije ne bi bilo, če ne bi bilo poguma, trdne volje in modrosti takrat, ko smo vse to najbolj potrebovali. Tudi tokrat bo tako. Vesele in resnično doživete božične praznike Vam želim, obilo osebnih sreč in državljanskega poguma v novem letu ter iskrene čestitke ob Dnevu slovenske samostojnosti in enotnosti. Praznujmo ga s ponosom!

Janez Janša

Tragikomedija vladne koalicije

Prihaja zima. Koledarska, socialna in politična. Predvsem ostrina in posledice zadnjih dveh so že in še bodo hude in nepredvidljive, saj je Slovenija po lanskih volitvah izgubila ves zagon in optimizem, ki ga je prinašala

velika gospodarska rast in njene blagodejne posledice na standard. Plače in pokojnine so realno rasle, uspešno pa so se razvijali tudi vsi preostali družbeni podsistemi – šolstvo, sociala, zdravstvo in drugi.

Tisti, ki bi znali še bolje izkoristiti priložnosti prejšnjega mandata ali so nad uspehi prejšnje koalicije izražali nezadovoljstvo, so dobili izjemno medijsko podporo. In volitve. Sestavili so ideološko čvrsto in enotno koalicijo in na ključna politična, direktorska in druga pomembna mesta postavili svoje najboljše ljudi. Seveda so vse to izpeljali po novih paradigmah, novih in unikatnih vzorcih. Na osnovi teh so ugotovili, da je na vseh ravneh potrebno počistiti z bivšimi in jih nadomestiti z boljšimi, torej našimi (iz SD, Zares, LDS in DeSUS). Tam, kjer se niso zmogli dogovoriti, so, ne glede na posledice, puščali praznino. Tudi v najpomembnejših družbah in ustanovah (NLB, SZ, ...).

Po izjavi predsednika vlade gospoda Pahorja se je letos zgodil prosti pad gospodarske rasti. Z vsemi socialnimi in drugimi posledicami. Drugače povedano, predsednik vlade je povedal, da ne on ne njegova ekipa niso storili ničesar, da bi zaustavili vdor finančne krize in padanje gospodarske rasti ter preusmerili trend. Skoraj nihče se ni obregnil ob to prostodušno izjavo, pa je v enem samem letu Pahorjeve vlade izginilo več kot 100.000 delovnih mest. Ob tem pa, ko se omejujejo plače, pokojnine, pomoči in nadomestila, je začela naraščati še inflacija, izrazito so padle investicije in izvoz. Pomemben kazalec, ki raste, njegova rast pa je povsod po svetu nezaželena, je nezaposlenost. In Pahor se je pohvalil, da bo uspeh, če bo prihodnje leto zrasla še za 30.000.

Varčevanje koalicije je zgolj parola. Stroški države naraščajo tako, kot da imamo 10 % gospodarsko rast in ne njen 8 % padec. Posledica pa sta ogromen primanjkljaj in hitro naraščanje zadolženosti. V samo enem letu smo že na večini področij prišli na skrajne točke sprejemljivosti. Rezerv ni skoraj nobenih več.

Da ni pravih in razvojnih tem, ne ugotavljamo samo v SDS in drugih opozicijskih strankah, marveč to javno sporočajo celo vodje poslanskih skupin koalicije. Na letnem strankarskem srečanju Zaresa se je Cveta Zalokar Oražem, vodja njihove po-

slanske skupine, sama javno spraševala, kdaj bo končno prišel v državni zbor kak zakon iz koalicijskega sporazuma. Pa ima Zares v tej vladi tri ministre. Torej se je eno leto Pahorjeva koalicija ukvarjala z vsem mogočim, razen s tistim, kar so si naložili kot obvezo.

So pa predsednik vlade in njegovi ministri državnemu zboru in slovenski javnosti posredovali številne neproduktivne zakone, ideje in pobude, ki slovensko družbo razdvajajo in povzročajo, da se posamezne družbene skupine obtožujejo ali pa da se ukvarjamo sami s sabo. Tako imenovani izbrisani, volilna zakonodaja, sodniške plače, nezdružljivost funkcij, istospolni, Hrvaška, odlikovanje Ertla, Türkove, Pahorjeve, Križaničeve, Gasparijeve izjave in izjave navijačev in podpornikov koalicije so take narave, da ne moremo podpirati naših trenutnih nacionalnih političnih voditeljev.

Vladajoči so sprožili teme, ki burijo strasti, vnašajo zmedo in zmanjšujejo pozornost. Ta zmedenost se prenaša tudi v državni zbor. Še posebej, ker so predlogi vlade slabi, pomanjkljivi, lobistični, koalicijski poslanci pa tudi niso ravno voljni preveč delati.

Tudi vodenje državnega zbora nam ne more biti ravno v ponos. Predsednik DZ Gantar mimogrede kaj pozabi dati na glasovanje (npr. amandma pri proračunu za leto 2010), ali noče dati na glasovanje, ali celo zavrne vložene predloge, noče sklicevati izrednih sej državnega zbora, seje kolegija poljubno prestavlja in prekinja. Še večje kršitve si privoščijo koalicija pri delu delovnih teles, kjer skličejo sejo celo brez vednosti predsednika iz opozicije in ga na sejo niti ne povabijo.

Vsi pa družno poskrbijo, da na sejo državnega zbora, njegovih delovnih teles in preiskovalnih komisij ne bi prišlo kaj, kar bi lahko ogrozilo privilegirano položaj tistih koalicijskih funkcionarjev, ki so se zapletli v različne sumljive posle.

Zato ni čudno, da Kresalova noče sporočiti podatkov preiskovalni komisiji o t.i. izbrisanih ali da Kos noče dopolniti poročila za leto 2008 in poročati »Mariničev« nadzorni komisiji. Koalicija s postopkovnimi zapleti ovira delo preiskovalne komisije, ki preiskuje Golobiča. Ta preko medijev celo sporoča, kakšno vlogo naj mu določi preiskovalna komisija. Gantar preperečuje, da bi Banka Slovenije in NLB poročali o ustreznosti zavarovanj kreditov Ultra, ali da bi spoznali razloge, zakaj je postal veleposlanik v Sloveniji nekdo, ki je bil vpleten v kršenje človekovih pravic z najhujšimi posledicami.

Zaradi tega je v veliki meri degradirana ustavna vloga državnega zbora, saj je postal le politično orodje koalicije za prikritje oziroma dokončanje tranzicijskih projektov. Potrebne so samo še spremembe v policiji, kjer se ustanavlja poseben urad z nedotakljivim predsednikom urada, podrejenim neposredno ministrici in prenos do sedaj neodvisnih in v zadnjih dveh letih izredno učinkovitih nadzornih institucij (UVK, ATVP in še kakšnega urada) pod okrilje Banke Slovenije, ki jo vladajoča garnitura štiti kot »kočevskega medveda«. In potem bodo »naši« iz Foruma 21 imeli vse.

Pravzaprav je vsa ta tragikomedija, ki jo počneta vlada in koalicija, najbrž podrejena le temu cilju.

Jože Tanko

Obiski PS SDS po regijah: Regionalizacija Slovenije je nujna!

Poslanska skupina SDS z obiski po Sloveniji nadaljuje z dobro prakso vlade Janeza Janše. Poslanci smo letos obiskali že Severno Primorsko, Dolenjsko-Belokranjsko, Notranjsko-Dolenjsko, Osrednje Štajersko, Južno Primorsko, Koroško in Vzhodno Štajersko ter kot zadnjo še Kamniško-Zasavsko regijo. Z obiski pa bomo nadaljevali v prihodnjem letu.

Na obiskih spoznavamo izzive, težave in perspektive, s katerimi se soočajo posamezne regije ali o katerih razmišljajo. Prav zato se srečujemo in pogovarjamo s številnimi župani, gospodarstveniki, institucijami in zavodi, člani občinskih odborov in drugo javnostjo. Zelo dragocene pa so tudi javne tribune, na katerih spregovorijo številni, ki sicer drugače nimajo možnosti izražati svojih stališč in pogledov. Poslanska skupina predloge, rešitve in mnenja, ki jih pridobi na teh obiskih, uporablja pri svojem zakonodajnem delu v parlamentu.

Obisk poslanske skupine SDS na Dolenjskem

Vsi dosedanji obiski potrjujejo, da je gospodarska kriza prizadela državo bolj, kot bi bilo to potrebno. In to zato, ker vlada ni pravočasno predlagala učinkovitih ukrepov. Če bi vlada sprejela vsaj del protikriznih ukrepov, ki sta jih ji aprila letos v pomoč ponudila Strokovni svet SDS in poslanska skupina SDS, bi bilo stanje v regijah zagotovo drugačno. Poslanska skupina ugotavlja, da so se podjetniki ob zadnjem obisku vlade Janeza Janše srečevali s pomanjkanjem delovne sile, predvsem v predelovalnih dejavnostih, danes pa so razmere precej drugačne, saj je dela premalo za vse zaposlene. Izjeme so nekatera podjetja, ki so našla tržne niše tudi v času gospodarske krize. Obstajajo sicer razlike med občinami in regijami, vendar pa povprečna slika kaže, da smo tako v gospodarskem kot tudi v socialnem smislu v precej težkih in zahtevnih časih.

Zaradi vse bolj pereče socialne situacije so v okviru terenskih obiskov nekateri občinski odbori prispevali tudi donatorska sredstva posameznim institucijam in posa-

meznikom. Tako je IO OO SDS Šentilj podelil donacijo organizaciji Rdeči križ v Šentilju, OO SDS Lenart in Ribnica sta podelila donaciji svojima vrtcema. S podelitvijo donatorskih sredstev Društvu paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja je MO SDS Novo mesto pripomogel k uresničitvi sanj o novem prevoznem sredstvu enega od članov društva paraplegikov. OO SDS Logatec pa je večnamenskem objektu, ki ga v Logatcu gradi Karitas, in v katerem bosta poleg drugih dejavnosti tudi otroški vrtec in dom upokojencev, namenil donacijo za nadaljnji pogum in vztrajnost na začrtani poti. Z donatorskimi sredstvi želi SDS pomagati ljudem, ki so v stiski in ki so jim trenutne razmere manj naklonjene.

Na omenjenih obiskih so poslanci SDS dobili potrditev, da je regionalizacija Slovenije in uvedba pokrajin nujna, saj so v marsikateri občini župani in gospodarstveniki opozorili na centralizacijo odločanja in upravljanja države, zaradi česar je upočasnen skladen regionalni razvoj Slovenije. Ker se PS SDS zaveda pomena regionalizacije in decentralizacije Slovenije z razvojnega, gospodarskega, socialnega in drugih vidikov, je v parlamentarni postopek 11. decembra 2009 vložila paket pokrajinske zakonodaje, kjer predlagamo že usklajeno število 13-ih pokrajin in Ljubljano, ki bi imela poseben status. Zavedamo se namreč, da bo le s pomočjo pokrajin možno določiti prioritete, ki so za prebivalce na teh zaokroženih pokrajinskih območjih pomembne, in ne tiste, ki jih vsiljujejo institucije iz Ljubljane. Uvedba pokrajin prinaša tudi izboljšanje črpanja sredstev iz evropskih skladov, pa tudi večjo preglednost njihove porabe.

Poslanska skupina SDS se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem občinskim in mestnim odborom SDS in posameznikom za trud, organizacijo in odlično izvedbo regijskih obiskov. Seveda pa želimo, da bi bili deležni podpore pri izvedbi obiskov tudi v prihodnjem letu.

Mateja Erčulj

Obisk poslanske skupine SDS na Univerzi v Mariboru

Preiskovanje števila t. i. »izbrisanih«, ravnanj g. Golobiča, avtocestnih projektov in gradbenih investicij

Poslanska skupina SDS je skupaj s SNS in SLS v parlamentarni postopek vložila zahteve za štiri preiskovalne komisije, in sicer želijo poslanci SDS preiskati in ugotoviti politično odgovornost za štetje t. i. »izbrisanih«, preiskati sum korupcije pri ravnanju ministra za visoko šolstvo Gregorja Golobiča pri pridobitvi znatnih sredstev in poslov za skupino Ultra. Z delom pa sta pričeli tudi komisija, ki preiskuje gradbene projekte in investicije v Mestni občini Ljubljana ter komisija za ugotavljanje nezakonitosti in politične odgovornosti pri gradnjah avtocest.

Čemu večje število t. i. »izbrisanih« in pripravljanje možnosti za visoke odškodnine?

Prva je s svojim delom pričela preiskovalna komisija za ugotavljanje politične odgovornosti za štetje t. i. »izbrisanih« pod vodstvom Roberta Hrovata, ki pa se že sooča s težavami pri pridobivanju posameznih gradiv. Tako gradiva, ki ga je parlamentarna preiskovalna komisija zahtevala od generalnega sekretarja vlade g. Cvikla, še ni prejela, pa tudi ministrica za notranje zadeve Katarina Kresal ne želi predati spiska javnih uslužbencev, ki so imeli podjemne pogodbe pri vnašanju podatkov iz ročnih v elektronske evidence tako imenovanih »izbrisanih«, kar je od nje zahtevala preiskovalna komisija. Notranja ministrica v svojih odgovorih parlamentarni preiskovalni komisiji vztrajno poskuša podtakniti domnevo, da bi predaja omenjenega spiska povzročila politizacijo uslužbencev na običajnih delovnih mestih ter da je tendenca preiskovalnih komisij politične in ne pravne narave. Parlamentarna komisija v skladu z zakonom ugotavlja politično odgovornost nosilcev javnih funkcij. Preiskovalna komisija ugotavlja, da je vzrok za takšne trditve ravno oviranje dela preiskovalne komisije, ki se ga poslužuje ministrica Katarina Kresal, saj preiskovalna komisija ne more preiti s procesnih

na vsebinska vprašanja. Morebitno zaslišanje zaposlenih na »običajnih delovnih mestih« ne bo, ne more in ne sme biti v funkciji ugotavljanja njihove politične odgovornosti, niti jim ne bo preiskovalna komisija postavljala vprašanj, ki bi zahtevala od teh prič kakršnokoli politično izjasnjevanje. V skladu z namenom Zakona o parlamentarni preiskavi je preiskovalna komisija pristojna, da od teh prič izve dejstva, kako so se politične usmeritve vlade ali posameznega ministra v skladu s 4. členom Zakona o Vladi Republike Slovenije prenesle na strokovni in izvedbeni nivo. Na osnovi posamičnih ugotovljenih dejstev bo preiskovalna komisija ugotavljala politično odgovornost nosilcev javnih pooblastil. Priče bodo obravnavane ob upoštevanju njihovega dostojanstva in osebne integritete. Zaslišanje pa onemogoča prav ministrica Katarina Kresal, s tem ko politizira z jasno zakonsko definiranimi pristojnostmi preiskovalne komisije. Ker tudi generalni sekretar vlade g. Cvikl ne želi predati gradiva, bo preiskovalna komisija gradiva za svoje delo najverjetneje morala pridobivati s pomočjo sodišča.

Koruptivna ravnanja g. Golobiča?

Čeprav se je preiskovalna Komisija, ki preiskuje sum klientelizma in korup-

tivnih ravnanj g. Golobiča, sestala šele na treh sejah, se tudi tu nenehno zapleta. Že na prvi seji, kjer so se poslanci pogovorili o delu Komisije in o pridobivanju gradiv, je po oceni predsednika Rudolfa Petana prišlo do zavlačevanja s strani koalicijskih poslancev, saj so se pojavljali pomisleki glede pridobivanja gradiv. Poslanka Zares Cveta Zalokar Oražem pa je predlagala, da bi morala najprej zakonodajno-pravna služba ugotoviti, do kod sploh lahko seže preiskava. Tudi pojasnilo predsednika Komisije Petana, da je državni zbor že na seji oblikoval področje in doseg dela te komisije, večine članov iz koalicijskih strank ni prepričalo. Na naslednjih sejah komisije pa sta glavno torišče postali zahteva g. Golobiča in oranžne baronese Cvete Zalokar Oražem, da bi se g. Golobiču dodelil status preiskovanca in ne priče. Prav tako je zanimivo, da tudi Nova ljubljanska banka komisiji ne želi posredovati podatkov o zavarovanju posojil podjetja Ultra, kljub temu, da je podjetje Ultra banko že dvakrat odvezalo poslovne molčečnosti. Komisija bo preiskovala tudi sum klientelizma in koruptivnega ravnanja Gregorja Golobiča ob pridobitvi znatnih nepovratnih sredstev in poslov za podjetja v skupini Ultra, med njimi tudi ob pridobitvi posla za elektronizacijo študentske prehrane in nekaterih poslov z Mestno občino Ljubljana. Komisija bo raziskala tudi sume Golobičevih utaj davkov, domnevno neupravičeno pridobljenega statusa kmeta za nakup kmetijskih zemljišč ter nepopolnega prikaza svojega premoženjskega stanja in njegovega izvora. Prav tako naj bi komisija preiskala sum izogibanja plačevanja

davkov Republiki Sloveniji, čeprav kot minister aktivno sodeluje pri zviševanju davčnih bremen državljanom Republike Slovenije. Končno naj bi komisija preiskala tudi sum, da podatki, ki jih je g. Golobič prijavil Komisiji za preprečevanje korupcije, niso pravi oziroma točni.

Smo za avtoceste in gradbene objekte v Ljubljani plačali preveč?

V mesecu decembru pa sta se prvič sestali preiskovalni komisiji, ki ju vodi poslanca Rado Likar in Alenka Jeraj. Likarjeva preiskovalna komisija bo preiskovala gradnje avtocest od leta 1996 do 2008, pri čemer bo ugotavljala politično odgovornost nosilcev javnih funkcij, ki so sodelovali v postopkih gradnje avtocest in ostale prometne infrastrukture. Obstaja namreč sum, da so bili postopki politično dogovorjeni, netransparentni in negospodarni ter da sta bila prisotna korupcija in klientelizem. Po mnenju PS SDS je treba raziskati podražitve programa izgradnje avtocest z 1,8 milijarde dolarjev leta 1994 na zdajšnjih predvidenih 8 milijard dolarjev.

Prav tako je treba preučiti višje cene gradnje odsekov od predvidenih in tudi razpisanih ter dodatne spremembe pri projektih, to je od priprave projekta, odkupa zemljišč, umeščanja tras, do sprememb potem, ko je bil državni lokacijski načrt že sprejet. Večino razpisov je v tem času dobilo največje slovensko gradbeno podjetje SCT, konkurenčna podjetja na razpisih pa so nato delala pri SCT kot podizvajalci. Ker obstaja sum, da je pri teh postopkih verjetno šlo za prirejene razpise in fiktivne prijave na razpis, je treba tovrstne sume preiskati in jih potrditi ali ovreči.

Pri preiskovalni komisiji o gradbenih investicijah, ki jo vodi poslanka Alenka Jeraj, pa je že na prvi seji prišlo do nestrinjanj, saj se poslanci niso mogli dogovoriti o načinu dela in zbiranja gradiv. Parlamentarna preiskava zajema šest večjih sklopov, in sicer projekte stanovanjskih gradenj, leasingov, najemov ali drugih posojil, na področju nakupov stanovanjskih objektov ter pripadajočih garažnih objektov ali površin v Mestni občini Ljubljana, zatem projekte obnove in dograditve prostorov Univerze na

Primorskem, pa projekte stanovanjske gradnje Stanovanjskega sklada RS, projekt Pediatrične klinike, projekt Onkološkega inštituta ter projekte gradbenih investicij s področja t. i. visokih gradenj, projektov, objektov državnega pomena, ki so bili sofinancirani iz proračuna Republike Slovenije oziroma Mestne občine Ljubljana od leta 1992 dalje. Prav zaradi obsežnosti dela preiskovalne komisije, je njena predsednica želela postopoma in po šestih sklopih zbrati gradivo in jih tako tudi obravnavati. Koalicijski poslanci se s tem pristopom niso strinjali in so menili, da je treba začeti z zbiranjem vseh gradiv naenkrat. Omenjena preiskovalna komisija preiskuje sum, da so bili postopki in posli medsebojno politično dogovorjeni, vodeni netransparentno in negospodarno ter sum prisotnosti klientelizma, korupcije in medsebojnih povezav med različnimi nosilci aktivnosti in delovanja povezanih oseb.

Delo preiskovalnih komisij lahko spremljate na www.sds.si.

Mateja Erčulj

V državnem zboru

Dediščini Demosa sta samostojna Slovenija in demokratični parlamentarni sistem

Konec novembra smo praznovali 20. obletnico ustanovitve koalicije Demos, ki je spomladi 1990 zmagala na prvih demokratičnih volitvah in vodila Slovenijo v obdobju njenega osamosvajanja od Jugoslavije. Žalostno in presenečeno smo lahko ugotovili, da ob tej pomembni obletnici ne bo državne proslave, nasprotno, vladajoča koalicija in predsednik republike ji niso namenili niti slovesnih besed niti se niso udeležili slavnostne Akademije ob obletnici Demosa, ki jo je pripravil Inštitut dr. Jožeta Pučnika (IJP) in je bila edina tovrstna obeležitev tega prelomnega trenutka slovenske zgodovine.

Slavnostna Akademija ob obletnici ustanovitve Demosa

Poleg Akademije je IJP, v sodelovanju s Centrom za evropske študije iz Bruslja, organiziral tudi mednarodno konferenco »20 let pozneje«, na kateri so udeleženci razpravljali o preteklem in trenutnem stanju demokracije in pluralizma v Sloveniji in Srednji ter Vzhodni Evropi ter analizirali demokratizacijo v obdobju tranzicije. Osvetlili so tudi nekatere odločilne evropske in slovenske zgodovinske trenutke, ki so dramatično spremenili ne le zgodovino evropskih narodov ampak tudi celotno geopolitično podobo Evrope, razpravljali so tudi o tem, v kolikšni meri so se velika pričakovanja izpred dvajsetih let uresničila.

Na konferenci so sodelovali številni ugledni domači in tuji gostje, med drugim predsednik najmočnejše politične družine v Evropi Wilfried Martens. Med govorce so bili tudi predsednik SDS in nekdanji predsednik vlade ter v času osamosvajanja obrambni minister Janez Janša, predsednik Sveta IJP dr. Mihael Brejc, evropski poslanec dr. Milan Zver in evropski poslanec ter nekdanji predsednik vlade Alojz Peterle, zunanji minister v času osamosvajanja dr. Dimitrij Rupel, nekdanji predsednik SDZS France Tomšič, Ivo Banac (Hrvaška), Santiago Fi-

sas Aixela (Španija), Boris Sokolov (Rusija), Wolfgang Hilberer (Nemčija), Roland Freudenstein (Nemčija), Istvan Szent-Ivanyi (Madžarska), Bernard Nežmah, Bernard Brščič, Lazslo Tókécs (Romunija), Tunne Kelam (Estonija), Drago Jančar, Niko Grafenauer, Dean Komel, Brane Senegačnik, dr. Matej Avbelj, dr. Matej Accetto in dr. Jernej Letnar Čer nič.

Predsednik SDS Janez Janša je na konferenci nastopil z referatom, v katerem je med drugim govoril o padcu Berlinskega zidu in o tem, kaj smo spregledali v 20-tih letih tranzicije in česa ne smemo spregledati v naslednjih 20-ih letih. Kot je izpostavil, velja širše proslavljati dve dediščini demokratičnih sprememb in sicer samostojno slovensko državo in demokratični parlamentarni sistem. Izrazil je prepričanje, da bi moral Demos zdržati toliko časa, da bi opravil tranzicijo. »Pred 20-timi leti ni bilo nikogar, ki bi si predstavljal, niti jaz sam, da bo Slovenija članica Nata in EU ter EU tudi predsedovala. Predstavljali pa smo si, da bo tranzicija hitrejša, da bo prej vzpostavljen neki demokratični red, tudi red neke večje socialne pravičnosti,« je bil do aktualnih političnih razmer kritičen predsednik SDS.

Žalosti nas tudi odnos leve koalicije do nekdanjega predsednika Demosa dr. Jožeta Pučnika. Težko pristanejo na poimenovanje ljubljanskega letališča po očetu slovenske državnosti, nimajo pa nobenih zadržkov pri poimenovanju ljubljanske ulice po enem izmed največjih diktatorjev na svetu Josipu Brozu – Titu. Res »lepa« obeležitev demokratičnih sprememb.

Mednarodna konferenca »20 let pozneje«

Demokratični standardi v Sloveniji se drastično nižajo

Podelitev državnega odlikovanja nekdanjemu šefu Udbe Tomažu Ertlu je v slovenski (politični) javnosti sprožilo številne burne odzive. Prva se je na odlikovanje odzvala poslanska skupina SDS, s pismom, ki ga je njen vodja Jože Tanko naslovil na predsednika republike dr. Danila Türka in v katerem ga je pozval, naj še enkrat razmisli o svoji odločitvi in jo v izogib mednarodne diskreditacije Slovenije spremeni. V nasprotnem primeru pa je predsednika dr. Türka pozval k razmisleku o odstopu. Kot je še zapisal vodja PS SDS, si »Slovenija, ki je utemeljena na zahtevi po doslednem spoštovanju človekovih pravic, ne zasluži predsednika, ki jih s svojimi uradnimi dejanji tepta v prah«.

Pismo vodje PS SDS Jožeta Tanko predsedniku republike dr. Danilu Türku

**Dr. Danilo Türk, predsednik
Urad predsednika Republike RS, Ljubljana**

Spoštovani g. predsednik,

na podlagi soglasne odločitve naše poslanske skupine vas obveščam, da me danes ne bo na pogovor o predlaganih kandidatih za člana Ustavnega sodišča RS. S svojim včerajšnjim dejanjem, ko ste podelili visoko državno odlikovanje nekdanjemu prvemu človeku komunistične represije na Slovenskem Tomažu Ertlu, ste namreč vzbudili močan dvom v legitimnost opravljanja vaše funkcije. Celotna demokratična Evropa v teh dneh praznuje 20. obletnico demokratičnih sprememb, padca Berlinskega zidu in odprave totalitarnih komunističnih režimov v srednji in vzhodni Evropi. Slovenija je bila pred 20. leti z nastankom novih demokratičnih političnih organizacij, prebrano Majniško deklaracijo in ustanovitvijo Demosa sredi glavnega evropskega vala boja za spoštovanje človekovih pravic in temeljnih političnih svoboščin. Toda ob 20. obletnici teh dogodkov nista niti slovenska vlada niti Urad predsednika republike organizirala nobene uradne obeležitve, nobenega sprejema ali druge slovesnosti. Še več. Člani slovenske vlade in vi osebno ste dosledno ignorirali celo slovesnosti, ki so jih ob 20. obletnici pripravile civilnodružbene organizacije, npr. Inštitut dr. Jožeta Pučnika. Ob podelitvi soglasja za opravljanje veleposlaniške službe v Sloveniji g. Zavgajevu, odgovornemu za drastične kršitve človekovih pravic v Čečeniji, smo še verjeli, da je šlo mogoče za nesrečen splet okoliščin. Danes pa, ko samo v Ljubljani in v Moskvi ne praznujete 20. obletnice demokratičnih sprememb v Evropi in ko podeljujete odlikovanje tudi kršiteljem človekovih pravic v Sloveniji moramo žal ugotoviti, da gre za nadaljevanje politike podpore kršitvam človekovih pravic, ki sta jo tako Evropa kot Slovenija odločno zavrnila prav pred 20. leti.

Namesto obeležitve teh zgodovinskih dogodkov v Evropi in v Sloveniji, ki so omogočili združeno, demokratično in napredno Evropsko unijo, katere del je zaradi pravih

potez pred 20 leti danes tudi Slovenija, ste se odločili, da državno odlikovanje s simboli demokratične slovenske države podelite človeku, ki je v svojem dolgoletnem obdobju vodenja slovenske Udbe zatiral demokratične in osamosvojitvene težnje Slovencev, odrejal uporabo represivnih ukrepov proti političnim nasprotnikom in našim rojakom v zamejstvu in po svetu ter postal v letu 1988 in 1989 simbol kršenja človekovih pravic, proti čemer je vstalo več kot 100.000 članov Odbora za varstvo človekovih pravic ter na desetisoče zborovalcev na Kongresnem trgu in Trgu republike ter na Roški.

Dokumenti, ki nesporno dokazujejo nečastno, v posameznih primerih tudi zločinsko vlogo vašega odlikovanca, so bili v Sloveniji že večkrat javno objavljeni in ne dvomimo, da ste z njimi seznanjeni. Za vsak slučaj vam nekaj kopij pošiljam v prilogi tega pisma.

Odlikovati nekdanjega šefa slovenske tajne politične policije oziroma Udbe Tomaža Ertla ob 20. obletnici demokratičnih sprememb je isto, kot če bi ob 20. obletnici zmage Solidarnosti na Poljskem tam odlikovali generala Jaruzelskega ali kot če bi nemški predsednik ob obletnici padca Berlinskega zidu odlikoval nekdanjega šefa vzhodnonemške tajne policije Stasi Egona Krenza. Vašega dejanja, g. predsednik, si ni mogoče razlagati nikakor drugače kot podporo drastičnim kršitvam človekovih pravic, kar je izredno negativno sporočilo za domačo in mednarodno javnost in še posebej za mlade generacije. Je sporočilo, nevredno funkcije predsednika demokratične države.

Prosim vas, da o podeljenem odlikovanju še enkrat razmislite in vašo odločitev tudi v izogib mednarodne diskreditacije Slovenije spremenite. Če pa tega ne boste storili, razmislite vsaj o svojem odstopu. Slovenija, ki je utemeljena na zahtevi po doslednem spoštovanju človekovih pravic, si namreč ne zasluži predsednika, ki jih s svojimi uradnimi dejanji tepta v prah.

Jože Tanko

Civilna družba proti odlikovanju Ertla

Vrstijo se tudi protesti civilne družbe in razumnikov. Tako se je že dan po podelitvi odlikovanja odzvala skupina članov nekdanjega Odbora za varstvo človekovih pravic. Ti so poudarili, da je nerazumljivo, da je zgodovinski spomin take institucije, kot je Predsednik Republike, tako kratek, da danes Tomažu Ertlu pripisuje zasluge »za sodelovanje v osamosvojitvenih procesih v državi vse do parlamentarnih volitev«, ki jim je Ertl v resnici ves čas nasprotoval. Kot so še zapisali, je to hkrati »tudi povsem osamljen primer v vseh vzhodnoevropskih državah, ki so se osvobodile izpod primeža policijskih sistemov, da sam vodja tajne politične partijske policije dobi visoko državno odlikovanje. S tem nedopustnim dejanjem je storjena ogromna škoda zgodovinskemu spominu in s tem prihodnosti mlade slovenske demokracije.«

S protestno izjavo, ki so jo na novinarski konferenci dne 4. 12. 2009 predstavili Niko Grafenauer, dr. Tone Jerovšek, akad. dr. Janko Kos in dr. Gregor Virant, se je odzval tudi Zbor za republiko. Izjavi se je doslej pridružilo še 53 uglednih intelektualcev in osebnosti iz javnega življenja, ki s tem izražajo svoje ogorčenje in protest ob podelitvi državnega odlikovanja nekdanjemu šefu tajne politične policije.

Na podelitev odlikovanja so se z ogorčenjem odzvali tudi nekdanji predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVZS) Srečko Lisjak in skupina veteranov vojne za Slovenijo, s prvopodpisanim Jankom Požežnikom, ki so predsednika zveze Janeza Pajerja tudi pozvali k odstopu. Po oceni slednjih je Pajer zlorabil zvezo v politične namene, ko je v imenu zveze izrazil podporo odlikovanju Ertla s strani predsednika republike dr. Türka. Kot menijo veterani, velika večina članic in članov zveze ne podpira kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jih je zagrešila tajna politična policija pod vodstvom Ertla.

Odzval se je tudi Inštitut dr. Jožeta Pučnika, ki je spomnil na znameniti sestanek v Tacnu 15. aprila leta 1988, kjer se je zbral vrh slovenskih represivnih organov in kjer je, kot so zapisali, Ertl govoril o »tendencah, ki ogrožajo ustavno ureditev v Jugoslaviji in pridobitve revolucije, zaradi česar je bilo po njegovem potrebno iti v energično akcijo, da se ta negativni trend prepreči« in dodali: »Dokumenti dokazujejo, da je imel gospod Ertl v rokah vzvode za uporabo posebnih metod in sredstev in da so bili organi za notranje zadeve in Služba državne varnosti brez demokratičnega nadzora in v funkciji režima, ki si je prizadeval za nadaljnji obstoj Jugoslavije in pri tem sistematično kršil človekove pravice«. Na koncu so zapisali naslednje: »Še posebej zato, ker nosimo ime ključne osebnosti Slovenske pomladi in prvega predsednika Demosa dr. Jožeta Pučnika in ker je slovenska oblast, tudi z neudeležbo na naši akademiji, popolnoma prezrla 20.

obletnico ustanovitve Demosa, ostro protestiramo proti podelitvi srebrnega znaka Republike Slovenije Tomažu Ertlu in hkrati pozivamo slovensko oblast k primerni počastitvi dogodkov izpred 20 let«.

Izjava zoper podelitev državnega odlikovanja Tomažu Ertlu

Podpisani smo osupli nad odločitvijo predsednika republike, da Tomažu Ertlu podeli visoko državno odlikovanje ob dvajsetletnici akcije »Sever«.

Nesporno je, da je bila akcija slovenske milice »Sever« izjemno pomembna za demokratizacijske procese v Sloveniji. Še posebej je prispevala k utrjevanju samozavesti in zaupanja v vrstah takratne milice, ki je v času osamosvajanja in vojne za Slovenijo odigrala ključno vlogo.

Škandal pa je, da najvišje državno odlikovanje po dvajsetih letih dobi nekdanji republiški sekretar za notranje zadeve Tomaž Ertl, oseba, ki je bila neposredno, dejansko in ne zgolj formalno nadrejena Službi državne varnosti (beri tajni politični policiji) v zadnjih desetih letih pred osamosvojitvijo, pred tem pa je bil od leta 1978 do 1980 tudi načelnik te službe. Vsa pričevanja in zgodovinski dokumenti nesporno govorijo o tem, da je Tomaž Ertl osebno odredil policijske in tajne udbaške akcije zoper vse in vsakogar, ki so v resnici vodili procese demokratizacije in nastopali za samostojno Slovenijo. On je ukazal tajne akcije zoper četverico, on je odločal o prisluškovanjih, zasledovanjih, šikaniranjih in maltretiranjih vseh oseb, ki so svobodno mislile.

Nerazumljivo je, da je zgodovinski spomin take institucije, kot je predsednik republike, tako kratek, da danes Tomažu Ertlu pripisuje zasluge »za sodelovanje v osamosvojitvenih procesih v državi vse do parlamentarnih volitev«, ki jima je Tomaž Ertl v resnici ves čas nasprotoval.

Obenem je to tudi povsem osamljen primer v vseh vzhodnoevropskih državah, ki so se osvobodile izpod primeža policijskih sistemov, da sam vodja tajne politične partijske policije dobi visoko državno odlikovanje. S tem nedopustnim dejanjem je storjena ogromna škoda zgodovinskemu spominu in s tem prihodnosti mlade slovenske demokracije.

Podpisniki:

Boris Cavazza	Gregor Tomc
Franci Zavrl	Janez Janša
David Tasič	Bojan Fink
Dušan Keber	Igor Omerza
Bojan Korsika	Igor Bavčar

Izjava Zbora za republiko (z imeni 57 podpisnikov)

Zbor za republiko odločno nasprotuje podelitvi državnega odlikovanja g. Tomažu Ertlu. V trenutku, ko Evropa proslavlja dvajsetletnico padca berlinskega zidu in demokratičnih sprememb, je predsednik republike z državnim odlikovanjem počastil človeka, ki je bil na čelu službe državne varnosti v času vladavine enostrankarske diktature in je na tej funkciji ter kasneje kot minister za notranje zadeve vodil represivno delovanje proti drugače mislečim in proti prizadevanjem za demokratizacijo in osamosvojitve Slovenije.

Udba je bila instrument terorja represivne oblasti in abstraktno »kršenje človekovih pravic« je mnogo premalo za označevanje njene prave narave. Udba je zasledovala, prisluškovala in vohunila za svojimi lastnimi državljani v imenu ideološke pravovernosti ter jih zapirala, mučila in ubijala. Udba je tisto, kar je bila v Romuniji Securitate, v Vzhodni Nemčiji Stasi in v Sovjetski zvezi NKVD, bila je tajna policija, primerljiva z Gestapom, strah in trepet svojih državljanov. Bila pa je tudi dobro organizirana gospodarska kriminalna združba, povezana z mafijami vsega sveta, ki je tihotapila cigarete, alkohol, heroin, zlato, denar in orožje, ustanavljala je bančne pralnice denarja in ga posojala kapitalističnim prijateljem iz podzemlja, skupaj z njimi je v tujini odstranjevala skupne sovražnike, za denar pa je tudi urila tuje teroriste vseh barv in prepričan. Bila je zločinska organizacija ki je skrivala mednarodne kriminalce pred Interpolom, obsojene za zločine zoper civiliste. Vse to je bila Udba, o tem so danes že napisane knjige, spomini in objavljeni dokumenti. In kot takšno jo ima zapisano v spominu evropska humanistična zgodovina.

Gospod Ertl je bil šef takšne Udbe vrsto let. Dokumentiran je njegov nastop na znamenitem sestanku v Tacnu 15. aprila leta 1988, kjer se je zbral vrh slovenskih represivnih organov in kjer je gospod Ertl kot republiški sekretar za notranje zadeve govoril o tendencah, ki ogrožajo ustavno ureditev v Jugoslaviji in pridobitve revolucije, zaradi česar je bilo po njegovem potrebno

iti v energično akcijo, da se ta negativni trend prepreči.

Odlikovanje osebe, ki je vodila ukrepe za kršenje človekovih pravic in predstavljala represivno roko režima, ki si je prizadeval za nadaljnji obstoj Jugoslavije in ohranjanje enopartijske diktature, je nesprejemljivo dejanje, ki je v posmeh vrednotam demokracije ter slovenske samostojnosti in suverenosti. Predsednik republike, bivši namestnik generalnega sekretarja OZN, je s to gesto prestopil meje verjetnega v demokratično državi, saj je rehabilitiral Udbo, policijske veterane, vredne vsega spoštovanja zaradi drže v času slovenskega osamosvajanja pa za vedno postavil pod njeno poveljstvo. Njegovo dejanje bo skrbno zapisano v analih mednarodne zgodovine in v srcih vseh živih slovenskih domoljubov.

Izjavo je mogoče podpisati na spletni strani www.zborzarepubliko.si

V imenu Sveta Zbora za republiko:
dr. Gregor Virant, predsednik
akad. Niko Grafenauer
dr. Tone Jerovšek
akad. dr. Janko Kos
dr. Frane Adam
dr. Matej Avbelj
Aleš Berger
akad. Janez Bernik
akad. dr. France Bernik
dr. Miha Brejč
mag. Bernard Brščič
dr. Jernej Letnar Černič
mag. Drago Demšar
dr. Stane Granda
ddr. Igor Grdina
Jože Hribernik
Japec Jakopin
dr. Peter Jambreč
akad. Drago Jančar
akad. Andrej Jemec
dr. Janez Juhant
dr. Dean Komel
dr. Marko Kos
dr. Edvard Kovač
Zlata Krašovec
Tone Krkovič
Tone Kuntner
dr. Matej Makarovič

dr. Saša Markovič
Aleš Maver
Borut Meško
dr. Mira Miladinović Zalaznik
dr. Jožef Muhovič
Marko Pogorevc
Alenka Puhar
dr. Dimitrij Rupel
dr. Brane Senegačnik
dr. Malina Schmid Snoj
akad. Zorko Simčič
dr. Vasko Simoniti
akad. dr. Primož Simoniti
dr. Ljubo Sirc
Saša Slavec
Jože Snoj
dr. Vid Snoj
Janez Suhadolc
dr. Ivan Štuhec
dr. Lovro Šturm
dr. Janez Šušteršič
dr. Matevž Tomšič
dr. Boštjan M. Turk
dr. Ivan Urbančič
Janez Vajevc
Vinko Vasle
Dare Valič
Tomaž Zalaznik
dr. Jure Zupan

Kongres EPP v Bonnu obsodil poveličevanje komunizma v Sloveniji

Trinajst evropskih predsednikov vlad oziroma držav članic, med njimi tudi Angela Merkel, François Fillon, Fredrik Reinfeldt, Jean-Claude Juncker, predsedniki evropskih institucij Jerzy Buzek, Herman Van Rompuy in Jose Manuel Barroso, je v družbi s 1500 delegati iz sestrskih strank politične skupine Evropske ljudske stranke (EPP) na dvodnevem kongresu izvolilo novo vodstvo Evropske ljudske stranke. Vzporedno s tem so delegati sprejeli ključne dokumente, ki bodo oblikovali smernice prihodnjega delovanja te politične družine v Evropi.

Delegacija SDS na kongresu Evropske ljudske stranke

Prisotni delegati so poleg nosilnega manifesta »Socialno tržno gospodarstvo« sprejeli tudi nekaj pomembnih političnih dokumentov. Soglasno so podprli resolucijo, ki obsoja nekritično podporo simbolom oziroma posameznikom nekdanjih represivnih režimov in ostro obsodili podelitev državnega priznanja Tomažu Ertlu s strani predsednika Republike Slovenije dr. Danila Türka. Ob tem so navedli, da je UDBA v Sloveniji pomenila to, kar je bil Stasi v Vzhodni Nemčiji ali Securitate v Romuniji.

Resolucija med drugim tudi poudarja, da je čas demokratičnih sprememb pred 20. leti zelo pomemben za ohranjanje spomina na zgodovinsko resnico, demokratično perspektivo in demokratično kulturo v Evropi. Hkrati izraža zaprepanost nad dejstvom, da nekatere, predvsem levo-sredinske vlade v Evropi, niso dale zadostnega poudarka praznovanju obletnice demokratičnih sprememb.

Evropski voditelji so obsodili tudi sistematično spodbujanje oboževanja komunističnih diktatorjev v nekaterih državah članicah EU (in pri tem kot primer navedli poimenovanje ulice v slovenski prestolnici po vodji komunističnega režima maršalu Josipu Brozu Titu). V resoluciji so kot razlog za zaskrbljenost navedli predvsem to, da pri tem ne gre za manjše skupine, ampak za lokalne in nacionalne vlade, ki oživljajo komunistične simbole in se ne ozirajo na številne proteste demokratične civilne družbe.

Kongres največje evropske politične stranke tudi močno obžaluje, da tovrstna dejanja dodatno poveljujejo težke kršitve človekovih pravic, kar predstavlja še posebej negativno sporočilo domači in mednarodni javnosti, kot tudi mlajšim generacijam, saj takšna dejanja, ne samo da potvarjajo zgodovino in ustvarjajo razlike v družbi, temveč dajejo tudi slab zgled mlajšim generacijam in upočasnjujejo celjenje ran v družbah, ki zaključujejo tranzicijo v demokracijo.

Nagovor predsednika SDS evropskim voditeljem

Soglasen sprejem omenjene resolucije priča o občutljivosti najmočnejše politične sile v Evropi na kršitve uveljavljenih demokratičnih standardov in vrednot. Kršitve temeljnih načel v eni od članic predstavljajo alarm za celotno skupnost. To je zagotovo eno pomembnejših sporočil tokratnega kongresa EPP, posledično pa tudi pomembna pridobitev članstva Slovenije v Evropski uniji.

Resolucija ki jo je sprejel Kongres Evropske ljudske stranke v Bonnu, 10. decembra 2009

Totalitarni komunistični režimi

V okviru dvajsete obletnice demokratičnih sprememb v Evropi, ko se demokratična Evropa spominja pomembnih dogodkov, ki so se zvrstili pred dvajsetimi leti, Evropska ljudska stranka:

pozdravlja oziroma Evropskega parlamenta o Evropski zavesti in totalitarizmih

1. poudarja, da je ta čas zelo pomemben za ohranjanje spomina na zgodovinsko resnico, demokratično perspektivo in demokratično kulturo v Evropi;
2. izraža zaprepanost nad dejstvom, da nekatere, predvsem levo-sredinske vlade v Evropi, niso dale zadostnega poudarka omenjeni zadevi;
3. močno obsoja to, da se v nekaterih državah članicah EU sistematično spodbuja oboževanje komunističnih diktatorjev, kot na primer v glavnem mestu Slovenije - Ljubljani, kjer je bila ena od glavnih cest letos poimenovana po vodji komunističnega režima, maršalu Josipu Brozu Titu;
4. izraža zaskrbljenost nad dejstvom, da je predse-

dnik Slovenije nagradil g. Tomaža Ertla, nekdanjega šefa tajne komunistične policije Udba, ob obletnici demokratičnih sprememb v Evropi pretekli teden, z državnim odlikovanjem. Udba je v Sloveniji pomenila to, kar je bil Stasi v Vzhodni Nemčiji ali Securitate v Romuniji;

5. izraža zaskrbljenost, ker ne gre za manjše skupine, temveč za lokalne in nacionalne vlade, ki oživljajo komunistične simbole in se ne ozirajo na številne proteste demokratične civilne družbe;
6. močno obžaluje, da ta dejanja dodatno poveljujejo težke kršitve človekovih pravic, kar predstavlja še posebej negativno sporočilo domači in mednarodni javnosti, kot tudi mlajšim generacijam;
7. obsoja ta dejanja trenutnih lokalnih in nacionalnih vlad v nekaterih post-komunističnih državah. Ta dejanja ne samo da potvarjajo zgodovino in ustvarjajo razlike v družbi, temveč dajejo tudi slab zgled mlajšim generacijam in upočasnjujejo celjenje ran v družbah, ki zaključujejo tranzicijo v demokracijo.

* Prevod EPP

Evropski voditelji iz vrst Evropske ljudske stranke

Manj demokratičnega deficita v EU

V tej številki berete moj prvi prispevek iz Bruslja. V njem se bom nekoliko »povsebinil« iz dveh razlogov: prvi je ta, da delovanje Evropskega parlamenta že podrobno predstavlja kolegica Romana, drugi pa je ta, da prvdecembrska uveljavitev Lizbonske pogodbe ni le povečala politične moči EP, ampak tudi demokratično podobo evropskih inštitucij.

Skeptiki navadno dvomijo v možnost obstoja evropske demokracije (ED). Prepričani so namreč, da se le v državnem okviru lahko razvijejo pravne, institucionalne, politične in gnotne podlage za njeno funkcioniranje. Če pa govorimo o globalni dimenziji demokracije, se odpira sto in sto dilem in zelo malo odgovorov. A je vredno poskusa.

Koncept evropske demokracije je relativno nov. Z njim umevamo zlasti funkcioniranje evropskih ustanov in vlogo demosa, ki naj bi vladal. A se že v začetku zalomi, saj v EU ni mogoče govoriti o enovitem demosu. Bolj kot evropski državljan, temelj klasičnega razumevanja demokracije, so v Evropi v ospredju sobivajoče različne etnije, družbe, kulture, ki jih poleg tega med seboj delijo še državne meje. Skratka, če že obstaja ED, mora biti zelo zapletena. Zato ne preseneča dejstvo, da se je takoj poleg tega uveljavil še pojem deficita ED. Tisti, ki o njem govorijo, dostikrat preslikavajo model nacionalne na višjo raven. Toda znano je, da ima demokracija vrsto razsežnosti, da lahko obstaja brez meja, na lokalni, na regionalni ravni, ali celo na mednarodni in globalni. Poznamo pa tudi t.i. funkcionalni prostor globalne demokracije. Gre za mreže političnih, socialnih, ekonomskih in drugih interesnih organizacij, ustanov in skupnosti, če funkcionirajo po načelih interne, organizacijske in drugih možnih oblikah demokracije. Funkcionalna demokracija uveljavlja transteritorialne interese znotraj določene panoge, področja, organizacije.

Čeprav je bila demokracija v preteklo-

sti zelo različno razumljena, dobiva dandanes enotnejši pomen. Razumemo jo kot takšno strukturo, ki zagotavlja akterjem možnost neposredne ali posredne enakopravne udeležbe v procesu sprejemanja skupn(ostn)ih odločitev.

Veliko si s tako definicijo ne moremo pomagati pri ugotavljanju deficita evropske demokracije. Realisti jo še vedno pojmujejo korporativno, kot sodelovanje demokratičnih držav v Evropski komisiji in Svetu EU. Drugi, imenujmo jih nadrealisti, pa jo razumejo kot enovito, na EU državljanu temelječo »demokracijo brez meja«, na EU politični družbi (skupnosti EU državljanov). Le EP je po njihovem mnenju lahko demokratična ustanova.

Dejstvo je, da na vseh teh ravneh lahko demokracija deluje na dva načina. Neposredno izražanje volje (volitve, referendum, ljudske iniciative) in posredno, kjer posamezniki prenesejo svojo izvirno pravico odločanja na voljene predstavnike (na poslance v parlamentu ali skupščini, svetnike v lokalnih skupnostih, zastopnike v gospodarskih, sindikalnih ali drugih korporacijah). Zaradi izjemnega razvoja komunikacijskih sredstev in tehnik se vrača pomen neposrednega odločanja (e-demokracija).

Lizbonska pogodba deloma odpravlja deficit ED, vsaj na treh ravneh:

1. nacionalni parlamenti dobivajo večjo vlogo v procesu sprejemanja ključnih odločitev;
2. omogočena bo državljanska iniciativa milijon državljanov EU iz vsaj

petih držav;

3. v sistemu sprejemanja ključnih odločitev je vloga EP izjemno narasla. S tem pa tudi posredna politična moč državljanov EU.

Tako je ED postala takšna struktura, da bi se z njo lahko poistovetili tako prej omenjeni realisti kot nadrealisti. Je rezultat tako korporativnega (in konsenzualnega) kot liberalnega (»vesternističnega«) razmisleka. Ni mogoče izključevati obeh dimenzij. Evropski svet, ki mu je še po starih pravilih predsedovala Slovenija, je prav tako demokratično odločal. Veto in različne večine so močno okrepile demokratično podobo Sveta EU.

Zato je ED mešanica obeh tradicij v razvoju demokracije v Evropi, obe tradiciji sta vgrajeni v temelje ED. V tem smislu je ED derivat nacionalnih demokracij in hkrati samosvoja demokratična entiteta. Kljub temu pa je potrebno opozoriti, da ED ni izčrpala svojih potencialov. Še veliko je rezerv, še posebej pri imenovanju najvišjih funkcij, zlasti predsednika Evropskega sveta in t.i. evropskega zunanjega ministra.

A naša skupna naloga ostaja razvijanje demokratične politične kulture, nje nacionalne in evropske dimenzije. Pred dvajsetimi leti so postkomunistične države začele vzpostavljati institucionalne pogoje za demokracijo. Demokratična perspektiva pa zahteva tudi vzgojo za demokracijo, ki jo poleg šole najbolje zagotavljajo politiki z leve ali desne, ki morajo biti zavezani ideji in praksi demokracije. S Titom, Ertlom in podobnimi zgodbami si na tej poti ne moremo prav nič pomagati. Nasprotno.

dr. Milan Zver

Dr. Milan Zver, dr. Romana Jordan Cizelj in Joseph Daul

Nov mandat, nova pogodba, novo poslansko mesto - optimistično v novo leto!

Poslavlja se leto, v katerem je Evropski parlament (EP) začel svoj nov, že sedmi mandat, ki je hkrati tudi moj drugi. Evropske ljudske stranke (EPP), med katere sodi tudi SDS, so na junijskih volitvah prepričljivo zmagale in tako EPP ostaja največja politična skupina v EP. Zmaga nam je omogočila, da smo lahko izpolnili svojo predvolilno obljubo ter na čelo Evropske komisije imenovali g. Joseja Barrosa, ki pripada naši politični skupini.

December 2009 poteka v duhu uspešno zaključenega velikega evropskega projekta - začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki uvaja številne novosti za učinkovitejše delovanje Evropske unije. Poslanke in poslance v DZ in EP ste izvolili vi, državljanke in državljani, zato se na nas lahko neposredno obrnete po nasvet ali informacije. Ker se je moč parlamentov, v katerih delujemo, povečala, bo tudi naš odgovor »žal za to ni pristojen Evropski parlament« redkeje uporabljen. Dravljanji boste lahko odslej sprožili tudi kako pobudo ali se kateri

pridružili; in če jo bo podprlo najmanj milijon ljudi iz večjega števila držav članic, bo Evropska komisija (EK) morala pripraviti predlog, tak, kakšnega bodo državljani predlagali. Seveda pa je za Slovenijo zelo pomembno dejstvo, da pridobi eno mesto v Evropskem parlamentu več. Vesela sem, da bo pripadlo prav poslanki iz vrst SDS, Zofiji Mazej Kukovič, ki se nama bo z dr. Milanom Zverom kmalu pridružila v Bruslju. Tako smo v SDS vsaj deloma dobili zadoščenje za prepričljivo zmago na letošnjih evropskih volitvah. Upam, da bomo vsi trije

že lahko sodelovali na predstavitev kandidatov za komisarje, ki se bodo začele po 11. januarju prihodnje leto. Med 26 kandidati (kajti g. Barroso je že potrjen) je tokrat 9 kandidatka za komisarke, torej ena več, kot je bila v EK v prejšnjem mandatu. To je dobro, saj odslkava rezultat volitev v Evropski parlament. Medtem ko je bilo v preteklem mandatu v njem le 30 % žensk, pa nas je tokrat 35 %. Ženske zasedajo v EK pomembna mesta, saj ima EK štiri podpredsednike in 3 podpredsednice. Med njimi je zagotovo najbolj ugledno podpredsedniško mesto tisto, ki ga bo zasedla nova visoka zunanja predstavnik EU, Britanka Catherine Ashton. Glede na izzive naslednjega mandata pa predvidevam, da bo v EK imela izjemno pomembno vlogo danska kandidatka za komisarko Connie Hedegaard.

Omenim naj še, da je izjemno pomembno novo funkcijo stalnega predsednika Evropskega sveta zasedel Belgijec Herman Van Rompuy.

V tem mandatu sem članica Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (ITRE), ki je zaradi širokih zakonodajnih pristojnosti postal eden najbolj zaželenih parlamentarnih odborov, tako da sem se morala pošteno potruditi, da je Slovenija dobila mesto v njem. Odbor ITRE v celoti ali pa delno pokriva prednostne politike EU, kot npr. oblikovanje skupne energetske politike in skrb za energetska varnost ter ukrepanje na področju podnebnih sprememb, v veliki meri pa smo udeleženi tudi pri oblikovanju ukrepov glede finančno-gospodarske krize. Sem pa tudi nadomestna članica Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI), članica Delegacije za odnose z ZDA in nadomestna članica Delegacije za odnose s Turčijo.

14. julija smo v EP za novega predsednika EP izvolili poljskega poslanca EPP Jerzyja Buzeka. Pet let sem z g. Buzekom sodelovala v odboru ITRE, večkrat je tudi že obiskal Slovenijo. Zato sem bila zelo vesela, ko je v EP na konferenci ob 70-letnici pakta Molotov-Ribbentrop posebej pozdravil nas, slovenske predstavnike, in na moj poziv slovenskim novinarjem ponovno jasno povedal, da Resolucije o evropski zavesti in totalitarizmu, ki jo je EP sprejel 2. aprila 2009, ni pripravila t.i. desna opcija v EP, kot so to zmotno predstavljali v Sloveniji, pač pa 4 poslanske skupine; potrjena pa je bila z veliko večino vseh evropskih poslancev. Ob tem so se v EP zvrstili tudi nastopi več slovenskih strokovnjakov, novembrsko mini plenarno zasedanje EP pa smo začeli s slavno

stno sejo ob 20. obletnici demokratičnih sprememb v Vzhodni in Srednji Evropi s slavnostnim govornikom g. Vaclavom Havlom. Ob tem sem se vprašala, kako smo okroglo obletnico demokratičnih sprememb obeležili v Sloveniji? Saj so tudi pri nas konec 80-ih potekali dramatični dogodki, ki so nam omogočili ne le prehod v demokratično družbo temveč tudi konstituiranje naše domovine Slovenije v državo. O velikem praznovanju v Nemčiji ob padcu berlinskega zidu smo poročali kot opazovalci, kot da nismo bili del dramatičnih premikov k demokraciji in spoštovanju človekovih pravic v Evropi. In kot da nimamo tudi mi svojih junakov, ki so se pred dvajsetimi leti izpostavili, ki so tvegali, ki so prispevali svoje znanje in izkušnje, da je Slovenija zadihala kot država in mi v njej kot svobodni državljani. Nekateri so že pokojni. Bomo zmogli tistim, ki so še med nami, še v času njihovega življenja reči »hvala«? Se bomo zmogli skupaj z njimi spominjati in jim prisluhniti ter jim priznati, da so takrat, pred davnima dvema desetletjema, tvegali prav toliko, kot je tvegala Havel, ki ga danes poznamo in sprejemamo kot velikega človeka?

Želim si, da bi Slovenija hitreje stopala po poti demokracije, pravne države in spoštovanja evropskih vrednot. Vsakršno oklevanje in zaostajanje občutijo ljudje na »lastni koži«. V zadnjih nekaj mesecih se je drastično povečala nezaposlenost. In medtem ko se vladajoča politična ekipa še pravi, da bi oblikovala ukrepe proti gospodarsko-financi krizi, je Evropska komisija že pripravila dokument Evropa 2020 za prehod v socialno-tržno trajnostno gospodarstvo. Javna razprava, v kateri lahko sodeluje prav vsak državljan preko spletnega naslova

http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_en.htm, bo trajala še do 15. januarja 2010.

V teh mesecih novega mandata sem v EP že sprejela nekaj slovenskih skupin, odzvala sem se vašim povabilom in obiskala nekaj odborov SDS, pripravila sem dve iz niza svojih mobilnih poslanskih pisarn, v Kopru in v Murski Soboti, prisotna sem bila na odprtju dveh novih sončnih elektrarn, kar me še posebej veseli. Zelo uspešno pa odgovarjate tudi na moja nagradna vprašanja na Facebooku ob vsakokratnem plenarnem zasedanju EP v Strasbourgu. Poleg številnih nastopov, sestankov, strokovnih srečanj in debat pa sem te mesece največ časa namenila pripravam na podnebno konferenco ZN, ki je med 7. in 18. decembrom potekala v Kopenhagnu. Tja sem se kot članica delegacije EP odpravila z namenom narediti vse, kar je mogoče, da bi dosegli ambiciozen, pravičen ter zavezujoč sporazum, ki bo skladen s priporočili znanstvenikov. Zelo pomembno je, da tudi v nadaljevanju ostajamo realni in optimistični. In prav optimizma, ki naj nas vse spodbuja k aktivnemu vključevanju v sooblikovanje slovenske in evropske politike, želim vsem članicam in članom, simpatizerkam in simpatizerjem Slovenske demokratske stranke tudi v novem letu, ki prihaja. Zahvaljujem se vam za dosedanje podporo mojemu delu in za vaše sodelovanje. Iskreno vam čestitam ob Dnevu samostojnosti in enotnosti. Voščim vam lepe božične praznike v topli bližini vaših najdražjih, v letu 2010 pa vam želim veliko zdravja, sreče in ustvarjalnega poguma!

dr. Romana Jordan Cizelj

Neznosna lahkotnost besedičenja

»Predsednika republike pozivamo, naj prične delovati nepristransko in ne samo v korist tistih političnih strank, ki so ga podprle na volitvah,« je na javni tribuni Zbora za republiko, ki je potekala 14. decembra v Ljubljani, dejal predsednik Zbora za republiko dr. Gregor Virant.

»V Zboru za republiko delimo prevladujoče mnenje v slovenski javnosti, da vlada dela slabo,« je uvodoma dejal dr. Virant in dodal, da je glede na to, da večina slovenskih državljanov po javnomnenjski raziskavi delo vlade ocenjuje kot negativno, vlada v relativno kratkem času zapravila zelo velik del tistega kreda, ki ga vsaka vlada na začetku mandata ima.

Spregovoril je o nekaterih perečih problemih, s katerimi se srečujemo v Sloveniji. Najprej je izpostavil obstoječo gospodarsko krizo, ki po letih izjemno uspešne gospodarske rasti in odpravljanja razvojnega zaostanka za Evropo, zdaj krči slovensko gospodarstvo. Sprašuje se, ali je bilo delo Peterletove, Drnovškovih, Bajukove in Janševe vlade Siziŕovo delo. Kot pravi dr. Virant, voz drvi navzdol in vladni moŕže, namesto da bi ga z vso silo poskušali zaustaviti, tekajo okoli tega voza, se spotikajo drug ob drugega in zraven modrujejo, kaj je potrebno storiti.

Predsednik Zbora za republiko je opozoril na teŕžo situacijo, v kateri so se znašli brezposelni, delavci, ki prejemajo minimalno plačo in upokojnenci v Sloveniji. Poudaril je, da je Slovenija v enem letu, odkar se je lahko pohvalila z drugo najnižjo zadolŕenostjo v Evropi, postala ena izmed najbolj zadolŕenih evropskih drŕav. »Prišli smo v globok javnofinančni deficit, potem ko smo imeli javnofinančno bilanco izravnano,« je dejal dr. Virant.

»Vlada ukrepa počasi, neučinkovito, kaotično,« je še dodal. Premier je s tem, ko se je primerjal z gasilcem, slednjim po mnenju dr. Viranta naredil veliko krivico. »Gasilci so hitri in organizirani, vlada pa je vse prej kot to,« pravi, in dodaja, da vlada deluje kot razglašen zbor solistov in ne kot uigran orkester. Ne moti ga to, da so v vladi različna mnenja, problem vidi v tem, da na koncu ni avtoritete, ki bi pokazala smer, v katero bo šla drŕava.

Prvo leto Pahorjeve vladavine je označil za neznosno lahkotnost besedičenja. »Koliko besed in obljub je bilo izrečenih, za katere se je izkazalo, da nimajo nobene teŕže,« je bil kritičen dr. Virant in omenil le nekatere izmed njih. »Nikogar ne bomo zamenjali brez krivdnih razlogov, na tem vlada stoji ali pade, in potem so počistili vse, kar se je dalo počistiti v javnem sektorju,« je dejal. Kot je obrazložil, ima vsaka vlada pravico, da vodi svojo kadrovsko politiko, tudi to, da na ključna mesta postavi ljudi, za katere misli, da bodo uspešno realizirali njeno poslanstvo oziroma njene cilje. Vendar ne pristaja na to, da se govori eno in dela drugo.

»Vodili bomo konsenzualno politiko in bomo poskušali za vse, zlasti pomembnejše projekte, pridobiti široko soglasje v drŕzbi, tudi opozicijsko soglasje,« je po prepričanju dr. Viranta naslednja prelomljena obljuba, saj, kot je pojasnil, premier pri eni najbolj strateŕskih odločitvev, kot je reševanje spornih vpraŕanj s sosednjo Hrvaŕsko, še na svoji strani ni dosegel konsenza, kaj ŕele, da bi poskušal doseči soglasje z opozicijo.

Kritičen je bil tudi do milijonske nagrade za bivŕega direktorja Nove ljubljanske banke, za katero je predsednik vlade dejal, da mora g. Kramar takoj začetni intenzivno razmiŕljati o tem, kako bo ta milijon vrnil – »očitno ŕe danes razmiŕlja,« pravi dr. Virant.

Kot zadnjo »cvetko« omeni izjavo Boruta Pahorja, da je v drŕavni upravi 50 % ljudi preveč. Izrazil je prepričanje, da se predsednik v tem primeru ni zavedal teŕže svojih besed, saj je ravno on tisti, ki ima v svojih rokah vse vzvode, da razpolovi drŕavno upravo. Po mnenju predsednika Zbora za republiko, je Pahor v tem letu izpolnil dve obljubi,

namreč, da vsak mesec obiskuje Slovenske železnice ter da je slovenski reprezentanci očistil kopačke.

Dotaknil se je tudi problematike arbitražnega sporazuma, za katerega je prepričan, da se bo vrnil v središče javnega zanimanja v času referendumске kampanje, ko bo potrebno soočiti argumente. Takrat se bo po njegovem mnenju pokazala vsa beda te diplomacije, ki je pripeljala do tega sporazuma. Sprašuje se, ali se lahko tako pomembno vprašanje rešuje brez visokega nacionalnega konsenza, če so eminentne osebnosti, kot so dr. France Bučar, zakonca Hribar, dr. Miro Cerar, dr. Marko Pavliha in seveda celotna slovenska opozicija zavrnili predlog arbitražnega sporazuma. Dr. Virant je prepričan, da obstaja veliko tveganje, da bomo izgubili del Piranskega zaliva in teritorialni

stik Slovenije z odprtim morjem.

»Zgodili so se dogodki, ki načenjajo vrednotni, etični sistem v družbi. Zadnje takšno dejanje je podelitev državnega odlikovanja zadnjemu notranjemu ministru v enopartijski, nedemokratični državi in dolgoletnemu šefu Udbe, torej tistega podsistema, ki je na najbolj simbolni ravni izkazoval represijo nedemokratične države,« je bil kritičen dr. Virant in ponovil: »To je bil pljunek v obraz vrednotam, za katere smo se Slovenci tako enotno zavzeli ob koncu 80-ih let in jih potrdili tudi na plebiscitu, to je vrednotam samostojnosti, suverenosti, državnosti in demokratičnosti.« Kot je še dejal, mora predsednik republike narod povezovati in ne deliti.

»Pričakujemo in zahtevamo, da prične vlada takoj učinkovito ukrepati proti

gospodarski krizi in naj pri tem v čim večji meri upošteva predloge, ki prihajajo tudi iz opozicijskih strank. Vlada naj stori vse, kar je v njenih močeh, da se realizira zahteva sindikatov po minimalni plači v višini 600 evrov neto, kar bo omogočilo delavcem dostojno življenje. Vlada naj končno ponudi jasno strategijo za vodenje države in definira svoje cilje, ki jih namerava doseči do konca mandata, nato pa naj za temi cilji tudi stoji,« je dejal predsednik Zbora za republiko. Predsednika republike pa je pozval, naj odzame odlikovanje gospodu Ertlu in naj začne delovati nepristransko, torej kot predsednik vseh Slovencev in ne samo določenega dela oziroma ne samo v korist tistih političnih strank, ki so ga podprle na volitvah.

Klavdija Pojbič

Institucionalna in etična kriza države

Znani italijanski teolog in socialni etik Bartolomeo Sorge, je v poznih devetdesetih letih, ko se je italijanska politična scena prestrukturirala, napisal članek z naslovom »Skrito zlo strankarstva«. Članek je objavljen tudi v drobni knjižici *Kristjani in politika, ki je izšla v slovenščini leta 1994*. Njegova spoznanja o temeljnih etičnih dilemah takratne italijanske politike so ključna tudi za našo sedanjo situacijo v Sloveniji.

Poglavitna vloga strank v političnem življenju sodobne države je, da posredujejo med državljani in državo, da so glasnik državljskih pobud in da skrbijo za skupno blaginjo. Sorge pravi: »Subjekt politike so torej državljani; stranke nastanejo šele kot prednostno sredstvo politične vzgoje državljanov ter njihove dejavne udeležbe pri oblikovanju in nadzoru državnih politik.«

Politika, ki je izvorno vezana na polis, na mesto, mi bi danes lahko dejali na kraj, kraj bivanja, tam kjer imajo ljudje prvi in najbolj primarni stik s politiko in državo, mora za svojo prenovu, kot izhodišče in kot vstopno mesto vzeti državljan in lokalno skupnost. Ali drugače rečeno, nastajati mora od spodaj navzgor in ne obratno. V kolikor se zgodijo obratni procesi, gre za zlorabo politike in za pojav strankokracije. To pomeni, da politika logiko služenja postopoma spremeni v logiko gole oblasti in boja za oblast.

V naših slovenskih razmerah smo politiko od spodaj navzgor pričeli graditi šele pred dvajsetimi leti, ko smo se državljani uprli staremu enopartijskemu družbenemu sistemu in zahtevali novo demokratično družbeno ureditev. To se je zgodilo prvič v naši zgodovini. Na polju političnega smo naredili usodno napako, da smo dopustili preobrazbo ene partije v več novih strank, s tem pa ohranili staro logiko vladanja in razumevanja oblasti. Po dvajsetih letih se ta usodna napaka predstavlja v krizi vodenja države, v izjemno nizkem spoštovanju lastnih državljskih atributov in v politični brezbriznosti državljanov.

Stara logika partije je bila priti, imeti in ohraniti oblast za vsako ceno. Tudi za ceno žrtev in pobijanja ljudi. Preobčena logika te stare miselnosti se jasno manifestira in ponavlja s pomočjo družbenih konstruktov in montiranih afer, ki starim silam pomagajo ohranjati oblast. Kaže se tudi po izjavah politikov, da je laž v političnem življenju dopustna, ko je potrebno nekoga, ki političnim nasprotnikom ni po volji, spraviti z oblasti. K temu je potrebno dodati še perversnost samopromocije kot popolnoma novega načina političnega delovanja, ki bo sedaj zares drugačno, kot je bilo dosedanje delovanje, tako tistih iz politične kontinuitete kakor onih iz diskontinuitete. Ta mit novosti in drugačnega vodenja države ter upravljanja z oblastjo se je sesul v prah prej kot v enem letu absolutnega vladanja staro-novih političnih garnitur na Slovenskem.

Kriza oblasti

Kot prvo temeljno vprašanje se torej postavlja vprašanje oblasti. Razumevanje politike kot zgolj in samo boja za oblast in kot ohranjanja oblasti za vsako ceno, je temeljni razlog, zakaj je politika danes pri državljanih osovražena. Volivci imajo izkušnjo, da sicer lahko na volitvah izbirajo, a v nadaljevanju nimajo več nobene moči, ne vpliva na spreminjanje svojih odločitev in doseganje interesov. Medijski prostor, ki bi moral biti servis državljanom, da kontrolirajo izvajanje oblasti je, ali pokvarjen ali

zaščitniški ali senzacionalistični, vse-kakor večinoma pristranski in sredstvo s katerim močni ohranjajo oblast. Politiki tako lahko neomejeno uporabljajo in zlorablajo državljansko glas v celotnem mandatu. To pa pomeni, da se po volitvah, po tem ko se pride na oblast, državo uporablja za ozke strankarske koristi in interese. Pred takšno zlorabo ni nihče imun, najbolj pa je v tem usposobljen tisti, ki je najbolj dolgo na oblasti in ki ima svoje satelite v vseh porah državnih struktur.

Zreli državljani bi morali svojo politično odločitev utemeljevati na programu in na kontroli izvajanja tega programa, ne pa na pripadnosti našim ali ne našim. Logika urejanja skupnih stvari mora imeti prednost pred logiko oblasti. Dokler ne bo dosežen ta preobrat, tako dolgo bo politično življenje drselo samo navzdol. Oblast ni sama sebi namen. Oblast je za to, da jo uporabljamo v splošno dobro in korist čim širšega sloja državljanov.

Kriza etike

Prav pravilno razumevanje oblasti pogrešamo v slovenski politiki, zato se postavlja drugo temeljno vprašanje, ki je moralno ali etično vprašanje. To vprašanje je povezano z izgubo politične kulture in etike. Pred politiko in pred oblastjo obstajajo vrednote, ideali, načela, cilji. Obstaja določena vizija človeka in družbe, obstaja kultura, ki je temelj slehernega družbenega življenja in sobivanja. Ko zanemarimo kulturo in z njo etiko izgineta tudi iz polja političnega. Politika postane tehnokracija vladanja v skladu z sprejeto proceduralnostjo, kjer bolj izurjeni izgrajajo manj večje, vajence ali celo amaterje. Politiko bi moralo navdihovati kulturno in etično razumevanje družbenih odnosov. To ne pomeni samo, da bi politiki morali biti osebno pošteni pri izvajanju oblasti v korist splošne blaginje, tudi to, a še mnogo več. Moralno ali etično vprašanje pomeni, »da morajo državne institucije in njihovi organi poleg drugega spoštovati tudi pravice državljanov in vrednote civilne družbe.«

Prvi ki so poklicani, da spremenijo odnos do državljanov, so javne službe. Te morajo biti pregledne in poštene do državljanov, ne smejo delovati po načelu podkupovanja, zvez in političnih povezav, prve morajo biti v službi skupne blaginje, ne glede na to, katere politične stranke so na oblasti. T.i. javna uprava in vse kar državljan potrebuje od države, mora delovati ne samo prijazno do državljanov, ampak tudi državljanu v pomoč, podporo in splošno korist. Ne pa na način kot je zavlačevanje postopkov, prelaganje odgovornosti, kopičenje birokracije, iskanje zakonskih vrzeli za oteževanje doseganja upravičenih ciljev itd. Dokler ne bo ozdravljen državni aparat, ki je pri nas po večini sestavljen iz logike političnega kadrovanja, kar sega globoko v pretekli režim, tako dolgo etičnega vprašanja v sodobni državi ne bomo rešili.

To vprašanje je tudi najtesneje povezano s civilno in državljansko zavestjo državljanov. Ali kakor pravi Sorge, »moralno vprašanje se v vsej svoji zapletenosti isti s problemom čuta za državljanstvo, ki mora vedno navdihovati zavest, opredelitve in obnašanja politikov, javnih upravljavcev, institucij in navadnih državljanov«. O stopnji državljanske zavesti ni potrebno izgubljati besed. Od šolskega sistema do pravnega reda in od medijev do najbolj izpostavljenih političnih funkcij, kot je predsednik države, lahko govorimo o že kroničnem deficitu državljanske zavesti. Dokler se bo ta gradila na proslulem preteklem sistemu in na kulturno-bojevniških temah, tako dolgo se zavest o državljanstvu kot odgovornosti slehernega državljanca ne bo spremenila na boljše.

Kultura upravljanja z oblastjo, vloga državnih institucij in stopnja civilne oz. državljanske zavesti, bi morala zapustiti razmišljanje, kaj bom storil, da bom državo ogoljufal, v razmislek, država sem jaz, smo mi. To je pot za reševanje etičnega vprašanja v naši mladi državi.

Institucionalna kriza

Tretje vprašanje je institucionalno vprašanje. V politiki se ga pogosto uporablja s spreminjanjem institucij, kot manevrskimi momenti, s katerimi se pozornost državljanov obrača od bistvenega k nebitnemu. Trenutno je to zgodba o zmanjšanju ministrskih resorjev kot institucionalno vprašanje, ki pa je dejansko ukvarjanje z nečim ob nepravem času. Pri institucionalnem vprašanju tudi ne gre za kozmetične popravke ustave. Pri institucionalnem vprašanju gre za vlogo državljanov, za njegove participativne možnosti, gre za to, da se ustvarijo pogoji za nove oblike možnosti soudeležbe državljanov pri upravljanju z lastno državo in z zadevami skupne blaginje. Pri institucionalnem vprašanju je potrebno na novo odkriti vlogo politike kot družbeno kohezivne sile, kot katalizatorja med različnimi interesi in resničnostmi. »Srž problema je v vzpostavitvi živega odnosa med družbo in državo, med resničnostjo in zakoni v državi«.

Prav zadnji predlogi, spremembe zakona o družinski problematiki in o RTV Slovenija, jasno kažejo, v kako globoki institucionalni krizi smo in kako daleč je politika od resničnih ter družbeno najbolj relevantnih problemov. Ko politika odpira kulturni boj in to leva politika počne od leta 1940 naprej, izkorišča obrobne družbene teme za vrednostno

bojevanje ljudi, da ti kot državljani ne vidijo, kako ta ista politika manipulira z oblastjo.

Dva dejavnika sta za institucionalno vprašanje odločilna. Prenova politike od periferije navzgor in oblikovanje kvalitetnega političnega kadra. Stara propadla in kot ptič feniks vedno v novih oblikah revitalizirana politika še vedno razmišlja, da družba temelji na odnosu človek-stroj. Moderna, postmoderna družba pa temelji na predpostavki človek – storitev. Slednje pa terja veliko bolj aktivno vlogo institucij do državljanov, ki jih mora čutiti in doživeti kot storitev na domačem pragu. Zato je potreben drugačen in novi razmislek o odnosu javno-zasebno, ne pa kakršno koli privilegiranje javnega na račun zasebnega. Prav takšna politika hromi, zavira in ubija državljanov kot posameznika in kot družbeno ustvarjalno ter inovativno bitje. Problem človek-storitev je najbolj tipičen na področju šolstva in zdravstva. Samo pomislimo kakšen odpor do zasebnega je na tem področju pa bomo videli, kje smo in kje smo običajni z demokratičnim razvojem. Etatični model države uničuje lokalno in regionalno samoupravo, s tem pa ubija državljanov kot participativno bitje. To je po volji samo tistim, ki hočejo državljanov stroj za svojo strankarsko in ideološko mašinerijo. Reševanje institucionalnega vprašanja od zgoraj

navzdol je blef, to je logika partijskih kongresov. Demokratična družba mora pot demokraciji utirati od periferije h globalnim problemom. Državljan mora na lastni koži čutiti, da je država servis ne pa izkoriščevalec, rubež, pogoltnož, tista, ki naj daje, tudi ko nima kje vzeti. Institucionalno vprašanje lahko rešujemo z novo politično kulturo, z novimi kadri v upravi in v politiki. Stari politiki je uspelo kdaj upravičeno, kdaj neupravičeno, oblatiti tudi novi politični razred, ki se je oblikoval v zadnjih dvajsetih letih. Mediji so pri tem izdatno sodelovali s svojo agitpropovsko vlogo, tako smo dobili frazo: vsi so isti. Osebnostno trdim, da niso vsi isti. Tisti, ki niso isti so imeli sorazmerno malo časa, da bi dokazali, da je to res. Tisti, ki so isti pa imajo interes, da drugi od njih niso različni, ker tako sebi zagotavljajo večno vladavino. Ko bo nova politična garnitura dokazala, da ni ista, takrat bomo smeli upravičeno govoriti o tem, da smo zamenjali družbeni sistem in da živimo v državi, ki je res naša. Za to pa potrebujemo več časa kot en mandat. Čas je torej, da se sprožijo ponovno civilni procesi za menjavo politične garniture za vsaj dva mandata, če hočemo demokracijo rešiti in utrditi.

dr. Ivan J. Štuhec

Govor na Zboru za Republiko (14.12.2009)

Strokovni svet v letu 2009

Strokovni svet, ki smo ga oblikovali konec leta 2008, je v letu 2009 deloval na vseh področjih, še zlasti je aktivno sledil razmeram na področju gospodarstva, saj je zelo hitro postalo jasno, da se Slovenija ne bo mogla izogniti gospodarski krizi in njenim posledicam ter da se sedanja vladna koalicija ne odziva po pričakovanjih. Strokovni svet je tako ponudil roko sodelovanja že takoj v začetku leta, ko svetovna finančna kriza Slovenije sicer še ni neposredno prizadela. Že 15. januarja je, po vzoru Partnerstva za razvoj iz prejšnjega mandata, pozval politične stranke ter predstavnika italijanske in madžarske narodnosti v DZ, da sklenejo poseben ra-

zvojni sporazum – Partnerstvo 2+10. Z njim smo želeli doseči skupno zavezo za tvorno sodelovanje pri iskanju najboljših odgovorov na izzive nastopajoče gospodarske krize, z željo, da bi Slovenija iz te krize izšla sposobnejša za tekmo v mednarodnem okolju in z boljšimi perspektivami gospodarskega, okoljskega in socialnega razvoja. Žal koalicija ni imela poslušnosti za ta predlog. Napovedi gospodarske rasti so bile za Slovenijo iz meseca v mesec bolj pesimistične. Vlada je predlagala tri pakete ukrepov, med njimi so bili sicer tudi nekateri dobri predlogi (npr. Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, Zakon o enkratni solidarnosti »pomoči social-

no ogroženim«...), vendar pa je bilo veliko predlaganih ukrepov nedodelanih in zastavljalo se je vprašanje, kdaj in kako učinkovito bo vlada te ukrepe tudi realizirala. Z namenom, da bi prispeval po svojih najboljših močeh, je v mesecu aprilu Strokovni svet SDS oblikoval paket 64 ukrepov za izboljšanje gospodarske in socialne situacije v Sloveniji, ter jih posredoval državnemu zboru, vladi ter zainteresirani javnosti.

Predlagal je tri sklope ukrepov:

1. Ukrepi za spodbujanje proizvodne in investicijske dejavnosti podjetij, vključno z ukrepi za ohranitev in ustvarjanje delovnih mest ter blažitev socialnih posledic krize.
2. Ukrepi za spodbujanje zasebne in državne (investicijske) potrošnje ter ukrepi za racionalnejše obnašanje države.
3. Ukrepi za stabilizacijo in normalno delovanje finančnega sistema ter finančnega trga.

Žal je vladajoča koalicija tudi te predloge v celoti zavrnila.

V septembru je Strokovni svet SDS pripravil prvo javno plenarno zasedanje vseh odborov, na katerem je predstavil oceno stanja v Sloveniji po prvi četrtini mandata 2008 – 2012 in skušal odgovoriti na vprašanje »Kaj bi še morali storiti v spopadu s krizo?«. Ob prvi obletnici imenovanja nove vlade smo pripravili niz novinarskih konferenc, na katerih smo predstavili konkretna dejstva, ki dokazujejo, da je vladajoča koalicija v nekaj več kot letu dni po volitvah pripeljala Slovenijo v precej nezavidi položaj:

- gospodarska rast pada, brezposelnost nezadržno narašča: približno polovica izgubljenih delovnih mest je verjetno neizogiben rezultat krize, polovica pa rezultat zamud in neukrepanja – z razvojem in ustvarjanjem novih delovnih mest se nihče ne ukvarja – ministri tekmujejo v napovedih novih davkov;
- vlada deluje ideološko, izvaja kadrovske čistke v javni upravi in podjetjih;
- vlada je podpisala arbitražni sporazum s Hrvaško, ki Sloveniji jemlje pravico do teritorialnega stika z mednarodnimi vodami;
- iz dejavnika v evropski in svetovni javnosti, ki je sposoben reševati probleme drugih, smo se nespretno spremenili v nekoga, ki je del problema;
- vlada je kot edina v EU zavrnila resolucijo Evropskega parlamenta o evropski zavesti in totalitarizmu ter ignorirala 23. avgust, evropski dan spomina na žrtve vseh totalitarizmov;
- ob 20. obletnici politični sprememb v Evropi, ko

so to pomembno prelomnico slavile vse evropske države, ni pripravila državne proslave, pač pa je pokazala prezir do nje s tem, ko je predsednik države z državnim odlikovanjem odlikoval nekdanjega šefa komunistične policije Tomaža Ertla.

Plenarna seja Strokovnega sveta SDS

Strokovni svet se ažurno odziva na aktualno problematiko na vseh področjih svojega delovanja z organizacijo novinarskih konferenc in izjavami za javnost. Odbori so imeli v letu 2009 najmanj dve plenarni srečanju vseh članov, nekateri odbori pa tudi štiri ali pet sej. Bolj ali manj pogosto se srečujejo tudi posamezne komisije in predsedniki komisij, člani odborov pa dejavno sodelujejo pri pripravi mnenj, predlogov in pripomb na predloge zakonov in novel zakonov, ki jim jih posredujemo po elektronski pošti. Slednjim se v imenu predsednikov odborov, poslancev SDS in strokovnih sodelavcev v državnem zboru na tem mestu še posebej toplo zahvaljujemo. Ob tej priložnosti vas obveščamo, da smo s sklepom Izvršilnega odbora SDS 1. decembra 2009 ustanovili tudi Odbor za visoko šolstvo in znanost. To področje je bilo do sedaj vključeno v Odbor za šolstvo in šport kot Komisija za visoko šolstvo in znanost, vendar se je pokazalo, da je oblikovanje odbora smiselno, ker odbori pokrivajo vladne resorje, to področje pa ima v vladi samostojno ministrstvo. Predsednik novega odbora je izr. prof. dr. Matej Makarovič. Prišlo je tudi do dveh zamenjav predsednikov odborov; Odbor za finance po novem vodi mag. Andrej Šircelj, Odbor za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pa mag. Tomaž Rožen.

Ob izteku leta se vsem članicam in članom Strokovnega sveta SDS zahvaljujemo za sodelovanje, v upanju, da bomo tudi v prihodnjem letu nadaljevali z dobro prakso, in seveda z željo, da se v prihodnjem letu izpolnijo vsa vaša pričakovanja. Srečno 2010!

Karin Kambič

Gospodarski forum SDS

Februarja 2009 je Gospodarski forum SDS (GF SDS) zaživel z novim vodstvom. Za predsednico je bila izvoljena Zofija Mazej Kukovič, za člane upravnega odbora pa so bili izbrani: Marjan Bezjak, Tomaž Blatnik, Ivo Boscarol, Breda Filipovič, mag. Peter Kavčič, Blaž Košorok, Iztok Podkrižnik, Andrej Poklič, mag. Andrej Šircelj in Stojan Zagorc. Za člane nadzornega odbora so bili izbrani mag. Robert Celec, Martin Bratanič in Edi Melinc.

Cilj GF SDS je pomagati gospodarstvenikom v smislu informiranja, vzpostavljanja novih povezav in internacionalizacije delovanja. GF želi na ta način spodbuditi sodelovanje med slovenskimi gospodarstveniki, krepiti odnose med slovenskimi in tujimi podjetji, oblikovati stališča in predloge do aktualne gospodarske politike ter oblikovati alternativne rešitve.

Poleg rednih sej sta bili v okviru GF SDS, v sodelovanju s Strokovnim svetom SDS in SME Union Slovenija, organizirani dve konferenci z naslovom »Obvladovanje gospodarske krize«. Prva je potekala 18. maja na Brdu pri Kranju in je odprla nekaj novih izzivov, ki jim bo Strokovni svet SDS sledil tudi pri prihodnjih aktivnostih. Konference, ki si jo je bilo možno ogledati tudi preko spletne strani SDS, se je udeležilo približno 120 go-

spodarstvenikov in podjetnikov. Zaključki konference so bili naslednji: pot za rešitev iz gospodarske krize lahko tlakujejo predvsem srednje velika in mala podjetja, pri čemer morajo gospodarstveniki in podjetniki tudi v času gospodarske krize s svojo dejavnostjo tvegati, obenem pa je treba spodbujati inovativnost v gospodarstvu. V gospodarsko okolje je treba pritegniti tudi mlade, ki lahko s svojimi idejami in pozitivno energijo v podjetništvo prinesejo dodano vrednost, poleg tega pa je več poudarka treba nameniti proizvodnji etičnih in ekološko usmerjenih produktov. Podjetja morajo biti tudi sposobna znati prisluhniti in opazovati poslovno okolje in se prilagoditi trendom.

Predsednica GF SDS Zofija Mazej Kukovič je ob zaključku konference poudarila, da je konferenca dokaz, da med podjetniki, kljub slabšim pogojem na trgu, še vedno vlada optimizem. Po njenih besedah je za podjetja dobro, da se v času gospodarske krize ne odpovedo inovativnosti in razvoju. Prav tako je menila, da bi se morala podjetja v veliki meri še bolj posvetiti strankam oziroma potrošnikom in pri svojem delovanju upoštevati tudi problem okoljske onesnaženosti, v času gospodarske krize pa je treba razmišljati o priložnostih in potencialnih poslih, ki izvirajo iz naravnih danosti (na primer les, biomasa, voda, učinkovita raba alternativnih virov

Druga konferenca Gospodarskega foruma SDS v Velenju

energije, ...). Po besedah predsednice GF SDS je treba sprejeti tudi ukrepe na področju davčnih stimulacij, zato da si bo več mladih, predvsem pa več ljudi z dobro poslovno idejo, upalo bolj suvereno vstopiti v svet podjetništva.

Druga konferenca je potekala 25. novembra v Velenju, udeležilo se je 80 gospodarstvenikov in podjetnikov. Predsednica GF SDS je uvodoma poudarila, da je kriza v Sloveniji slabo obvladovana in s strani vlade večkrat uporabljena le kot dober izgovor za slabo gospodarjenje. Kot še meni Mazej Kukovičeva, potrebujemo bolj varčno državo in hkrati povečano kulturo prevzemanja tveganj in aktiviranja podjetniškega potenciala.

Nekdanji minister za gospodarstvo in parlamentarni govornik Odbora za gospodarstvo pri Strokovnem svetu SDS mag. Andrej Vizjak pa je poudaril, da je vlada Janeza Janše vladi Boruta Pahorja pustila paket predlogov ukrepov za učinkovitejši spopad s krizo, a je vlada nato sprejela le dva. Dotaknil se je tudi zakona o jamstveni shemi, ki ga je vlada obravnavala šele sredi pomladi, kar je bilo po njegovih besedah nekaj mesecev prepozno, saj so drugod že merili učinke tega ukrepa. Poleg tega je prepričan, da jamstvena shema ni omilila kreditnega krča, posojila iz tega naslova pa so draga in zahtevajo veliko birokracije.

Gospodarski forum nadaljuje z aktivnim delom, vse zainteresirane podjetnike, ki bi v njem želeli sodelovati, pa vabimo, da to sporočijo na **e-naslov: gf@sds.si ali na tel. št. 01/ 43 45 472.**

Darja Bučar

Predsednica GF SDS Zofija Mazej Kukovič

Forum za kmetijstvo in razvoj podeželja

Forumu za kmetijstvo in razvoj podeželja pri SDS v tem mandatu predsedujem Tone Plevčak. V forumu aktivno deluje devet članov IO: Bogdana Brilj, Majda Brumen, Vekoslav Cvetko, Anton Kokot, Jožef Zupančič, Janko Šket, Jože Žabkar in Dominik Čevka. Člani IO prihajajo skoraj iz vseh regij. Forum se sestaja vsaka dva meseca oziroma po potrebi. Predstavniki foruma kritično ocenjujejo položaj slovenskega kmetijstva ter spremljajo delo resornega ministrstva v sodelovanju z Odborom za kmetijstvo v Strokovnem svetu SDS. Svoje poglede, stališča in predloge redno posredujejo poslancem v DZ, ki sodelujejo pri delu parlamentarnega odbora za kmetijstvo, sej foruma pa se redno udeležuje tudi podpredsednik odbora za kmetijstvo v DZ, poslanec SDS Robert Hrovat.

Forum se je sestel tudi z evropskim poslancem dr. Milanom Zverom, ki je član Odbora za kmetijstvo v Evropskem parlamentu. Z dr. Zverom smo se dogovorili za tesnejše sodelovanje, dejal je tudi, da bo v Evropskem parlamentu skušal čim bolj uspešno zastopati naše interese in pobude.

K sodelovanju v forumu vabimo vse člane in simpatizerje (**e-naslov: fkp@sds.si, 01/4345 472**), skupaj bomo zmogli več. Vaši pobude in predlogi so dobrodošli.

Tone Plevčak

Klub županov in podžupanov SDS z novim vodstvom

Klub županov in podžupanov SDS je, zaradi številnih obveznosti dosedanjega vodje, župana Bovca in poslanca v DZ Danijela Krivca, izvolil novo vodstvo. Novi vodja je postal župan občine Brežice Ivan Molan, ki je doslej opravljal funkcijo namestnika vodje. Njegov namestnik je postal župan občine Ravne na Koroškem mag. Tomaž Rožen.

Klub županov in podžupanov vas vabi k sodelovanju. Vaše pobude in predloge sprejemamo na **e-naslovu: tajnistvo@sds.si ali tel.: 01/4345 472.**

Glavno tajništvo

20 let SDM

V petek, 30. oktobra 2009, je na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani potekal 12. kongres Slovenske demokratske mladine - podmladka Slovenske demokratske stranke.

Nadzorna komisija SDM

Zbrane je pozdravil predsednik SDS Janez Janša in vsem zaželel izbiro dobrega vodstva, ki bo z vizijo in delavnostjo SDM uspešno vodilo v mandatu 2009 - 2011. V skladu s statutom SDM so delegati na Kongresu izvolili nov izvršilni odbor, nadzorno komisijo in predsednika Slovenske demokratske mladine. Ta je z veliko večino glasov postal Klement Perko. Izvršilni odbor poleg predsednika SDM sestavlja 14 članov: Kaja Draksler,

Urška Grbec, Jožek Špilak, Jernej Falnoga, Viktor Kirn, Tomaž Kokot, Andrej Korpar, Matevž Caserman, Damir Žerak, Žan Mahnič, Peter Minodraš, Karmen Potočar, Luka Škrli in Maja Tominc. Nadzorno komisijo sestavlja 5 članov: Sebastijan Žohar (predsednik), Simon Kastelec, Boris Bogataj, Jan Novak in Robert Zorko.

Na kongresu so delegati prenovili tudi Statut SDM. Pomembnejši novosti sta povečanje števila članov izvršilnega odbora SDM z 10 na 14 članov ter znižanje starostne meje za članstvo v SDM s 33 na 30 let. Za znižanje starostne omejitve smo se odločili predvsem zaradi trenda evropskih mladinskih organizacij, ki za starostno mejo večinoma določajo to starost. V pripravi je tudi nova slovenska zakonodaja s področja mladinskih organizacij, ki bo vključevala tudi starostno opredelitev mladine. S tem bo definicija mladinske organizacije omejena tudi z deležem članov, ki še ne dosegajo te mejne starosti. Razširitev izvršilnega odbora podmladka pa bo pozitivno pripomogla k pridobivanju širšega spektra mnenj v izvršilnem vodstvu podmladka.

Več o delu SDM na: www.sdm.si

Vse, ki si želite prispevati k močnejšemu glasu mladih, vabimo, da se nam oglasite na e-naslov: kabinet@sdm.si ali tel.: 01/ 4345 470.

Novo vodstvo Slovenske demokratske mladine

Nagovor predsednika SDM

Na predvečer 20. obletnice SDM, 30. oktobra 2009, smo se delegatke in delegati zbrali na 12. Kongresu SDM. To je bil največji kongres v zgodovini podmladka, udeležilo se ga je več kot 120 članic in članov. Sprejeli smo pomembne spremembe Statuta SDM ter izvolili novo, močno vodstvo, ki bo SDM zopet popeljalo na vrh slovenskega mladinskega političnega prostora. Naši temelji so zdravi, moč pa črpamo iz našega članstva. Novo vodstvo je prevzelo krmilo prvega slovenskega demokratičnega podmladka, motor pa so vedno bili naši članice in člani, ki so v preteklosti že večkrat dokazali, da skupaj zmoremo več! V nas je skupno zavedanje, da delamo za mlade, za prihodnost, za Slovenijo. Za nami je komaj dober mesec dela, a smo v tem času izvedli že nekaj pomembnih in odmevnih akcij ter sodelovali na domačih in mednarodnih konferencah, ki nam dajejo znanje in nove ideje. Lotili smo se priprave programa za prihodnje leto, ki bo SDM v javnosti profiliral kot mladinsko politično organizacijo s pridihom humanitarnega, športnega in zabavnega dela. SDM bo postala organizacija, v kateri bodo mladi nabirali politične izkušnje in hkrati gradili podmladek ter s svežimi idejami pomembno prispevali k razvoju naše matične stranke SDS.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem članicam in članom SDM, ki so in bodo prispevali k uspehu našega podmladka. Zelo smo veseli tudi podpore vodstva stranke, na čelu s predsednikom Janezom Janšo, ki nas neprestano spodbuja, da v sebi iščemo najboljše in to izrazimo skozi naše delo. Z združitvijo novih konceptov mladih članov in izkušenj naših starejših kolegov bodo naše vizije jasnejše, prodronejše in lažje uresničljive. Pred nami je veliko dela in tudi zabavnih trenutkov, zato vabimo vse, da se nam pridružite na naši novi poti.

Klement Perko

Predsednik SDM Klement Perko

Odlikovanje Tomaža Ertla slab zgled mladim

V Slovenski demokratski mladini ne pristajamo na obujanje in čaščenje propadlih in zgrešenih ideologij.

V Slovenski demokratski mladini smo zgroženi, ker je predsednik države dr. Danilo Türk odlikoval nekdanjega šefa Službe državne varnosti (Udba) Tomaža Ertla s srebrnim redom za zasluge Republike Slovenije.

Tajna policija Udba je v nekdanjem totalitarnem sistemu pretepala in mučila Slovenke in Slovence, mlade in stare, še posebno tiste, ki so imeli drugačno mnenje. Udba, na čelu s Tomažem Ertlom, je bila nasprotje strpnosti, ki jo predstavljata današnja demokratična Slovenija in Evropa. Opozarjamo, da se povečevanje kršiteljev človekovih pravic že odraža v širši družbi, saj Slovenija pospešeno drsi navzdol po lestvicah medijske svobode, demokracije, korupcije in ekonomskih kazalcev. Vračanje države v okviru totalitarnih vrednot ima zato daljnosežne posledice, ki se kažejo že danes in pričakovati je, da se bodo le še stopnjevale. Mladi to odločno zavračamo in ne pristajamo na obujanje in čaščenje propadlih in zgrešenih ideologij.

Odlikovanje Tomaža Ertla je slab zgled mladim, saj je bil odlikovan za zasluge, ki naj bi jih imel pri prehodu iz represivnega in nasilnega sistema v demokratično in na spoštovanju človekovih pravic utemeljeno družbo, med tem pa je v 80. letih prejšnjega stoletja v takratni Jugoslaviji prav tako prejel odlikovanje za vzdrževanje totalitarnega sistema. V preteklosti je torej bil odlikovan za uspešno izvajanje nasilja, za kršenje človekovih pravic in za zatiranje svobode mišljenja in izražanja.

V SDM zato pozivamo mlade k razmisleku in treznemu ovrednotenju vloge kršiteljev človekovih pravic v težko pridobljeni samostojni Republiki Sloveniji. Dogajajo se namreč nevarna dejanja vladajočih v smeri, da se zabrišejo meje med tistimi, ki so Slovenijo osamosvojili in med tistimi, ki so aktivno delovali proti plebiscitarni odločitvi ljudstva, ki je želelo svobodo in samostojnost in si jo je z naporom naših staršev tudi priborilo. Nikakor ne sprejemamo dr. Türkove utemeljitve podelitve priznanja s tem, da je bil demokratično izvoljen na svobodnih volitvah. Tega dejstva mu nikakor ne oporekamo, vendar se mora kot predsednik VSEH državljanek in državljanov zavedati, da funkcija prinaša odgovornosti in da ne more početi, kar se mu zljubi. Očitno pa je, da podpora predsedniku plahni, saj se z zadnjimi dejanji obnaša, kot da ni več predstavnik vseh Slovenk in Slovencev, temveč zagovarja le še jugonostalgike, ki si želijo povrnitve nekdanjih privilegijev.

Slovenska demokratska mladina

Kje smo začeli?

Vsaka zgodba ima svoj začetek in svoj konec. Tako tudi naša. Tistega poletnega dne davnega leta 1994 se je v nekaj priletnih ljudeh prebudila želja po odkrivanju tistih nevidnih in nedorečenih prostranstev življenja, ki so ostala zastrta s spomini, nikoli glasno izrečenimi, nikoli upodobljenimi v barvah, ki nekoč niso bile le jesenske. Bil je to začetek neke nove poti, ki ji zrele leta niso mogla določati smeri. Zdaj je čas, smo si dejali, ter zbrali voljo in pogum. Nihče ni prav vedel, kakšna bo prihodnost teh ljudi, ki smo se med seboj komajda poznali. Le kdo nam bo sledil, kdo prisluhnil komaj porojenim zamislim. Prvi korak, za njim drugi, prva črka na papirju, za njo beseda, stavek – steklo je. Kako se bomo imenovali, kaj bo naša prva naloga? Mišotova ideja je bila sprejeta; ne bomo upokojenci, lepše se sliši seniorji, pa tudi društvo ne bomo, imeli bomo klub. In tako se je tudi zgodilo ter ostalo do današnjih dni: Klub seniorjev in seniork pri, tedaj še Socialdemokratski stranki Slovenije, danes pa pri Slovenski demokratski stranki, je zaživel. Bil je to čas, ko je bila Slovenska pomlad še v polnem zamahu, ko je duša pela in jokala hkrati in je prehojena pot ostajala za nami kot nekaj že davno pozabljenega. Kot bi šli z mladimi v korak, toliko energije se je nabralo, saj vera v prihodnost včasih gradi nemogoče. In če se danes ozremo nazaj, vemo, da se je spleščalo. Seznam članstva je

naraščal iz dneva v dan in ni bilo težave, ki je seniorji nismo bili pripravljeni pomagati razreševati. Vsega smo se lotili, ne le organizacije znotraj kluba, tudi temelji stranke so z nami postajali vse trdnješi, zato ni čudno, da smo sčasoma začeli prejemati laskave pohvale predsednika, da smo najprizadenejši. No, to je pa že samohvala in tu naj postavim piko, ki pa še ni dokončna.

Bližajo se naši najlepši prazniki, v zraku že diši po tisti domačnosti, polni topline in notranje svetlobe, ki jo izžareva sleherni pogled. V naših mladostnih letih ni bilo izobilja, a zaklad ljubezni, ki smo ga prejeli od naših staršev, dedkov in babic, je ostal nedotakljiv do današnjih dni. Iz njegovih globin smo črpali moč in vse tisto, kar plemeniti in ohranja dušo takrat, ko se ti zazdi, da se nad tabo podira drevo, ki ti je vseskozi nudilo senco in zavetje. Božični mir se naseljuje vse naokoli, naj osreči vsakogar izmed nas. Naj nas napolni z upanjem, da praznik, ki sledi Božiču, ne blede in da bo svetloba tistega nepozabnega dne prav kmalu znova zažarela v še večjem sijaju nad našimi domovi.

Naj nas povezujejo dobre misli, ki si jih podarimo v prazničnih dneh in SREČNO V LETU 2010.

Vera Ban

Odlikovanje Ertla je posmeh osamosvojitvi Slovenije

Podelitev odlikovanja Tomažu Ertlu s strani predsednika republike je posmeh vsemu, za kar se je zavzemala slovenska javnost ob osamosvojitvi Slovenije.

Dokaz za to so cinične izjave g. Ertla, ki je na vprašanje novinarke »Koga izmed znanih Slovencev je Udba nadzirala, ali celo aretirala pod njegovim vodstvom?« dejal, da ga tega ne more tako vprašati, temveč ga lahko vpraša, ali je imel kdo zaradi tega kakšne posledice. Ko je novinarka vprašanje ponovila v takšni obliki, pa je odgovoril, da naj se javi tisti, ki je čutil posledice. Da bi bil cinizem popoln, pa je dodal: »Naj mi kdo pove, kje v Sloveniji so Slovenci kopali rove, zato da bi lahko prišli v zahodno Evropo. Koga smo ubili, zato ker je hotel prečkati mejo?«

Starši, stari starši in prastarši, ki smo okusili vse »sladkosti« komunističnega nasilja med in po vojni, se upravičeno sprašujemo, ali ima naša država pravega predsednika? V imenu koga podeljuje najvišja priznanja ljudem, ki so sejali strah in pretili vsem, ki niso razmišljali z njihovimi možgani? Kdo so vendar njegovi svetovalci in prišepetovalci pri takem ravnanju?

Mar predsednik države ni predsednik vseh državljanov in državljanov in njihov predstavnik tudi v tujini? Sramotiti svoj lastni narod s takšnimi dejanji, ni pošteno, ni moralno in še manj dopustno. Pri vsem tem pa predsednik dr. Türk v odgovor na zahtevo po preklicu podelitve priznanja celo trdi, da je njegova vest čista. Se bo predsednik države s takšno »čisto« vestjo upal stopiti tudi pred današnjo šolajočo se mladino in ji ob obilici zastrupljajoče izkrivljenih zgodovinskih podatkov v učbenikih slovesno predstavil še svoj najnovejši podvig podelitve priznanja nekemu, ki je z vsemi silami deloval proti vsem demokratičnim načelom naše države?

Seniorke in seniorji pri Slovenski demokratski stranki se zato pridružujemo zahtevi vseh naših poslancev in vseh pošteno mislečih politikov ter državljanov in državljanov, da predsednik takoj preklicuje podelitev tega priznanja, v nasprotnem primeru pa odstopi, saj ne moremo dovoliti, da bi kdorkoli sejalo seme zla med naše potomce, še zlasti pa ne predsednik naše samostojne Slovenije, ki bi moral biti zgled predvsem mladim rodovom.

Klub seniorjev in seniork SDS

18 let Ženskega odbora SDS

Slovesnost ob 18. obletnici ŽO SDS

Čeprav ženske predstavljajo več kot polovico svetovnega prebivalstva, so praviloma, razen redkih severnoevropskih izjem, neenakovredno zastopane na mnogih področjih, tudi v politiki. Evropsko povprečje znaša 19,5 %, svetovno pa 16 %, Slovenija je s 13,3 % pod obojema povprečjema in se ne more hvaliti z visoko zasedbo žensk na ključnih položajih v politiki. Stanje se je v korist žensk že močno spremenilo na področju gospodarstva in znanosti, a tudi tam premalo na vodstvenih mestih, manj pa na področju politike. So pa bili tudi tu storjeni pomembni koraki; z ustanovitvijo urada za enake možnosti, z zakonodajo, ki ureja in spodbuja področje enakih možnosti, pa tudi z aktivnostmi žensk posameznic znotraj političnih strank.

V Slovenski demokratski stranki je med aktivnimi člani, preko 30 % žensk, torej skoraj 8.000. Začetki aktivnega delovanja segajo 18 let nazaj, ko je bil konec avgusta, leta 1991, ustanovni sestanek Odbora socialnih demokratkinj. Prva predsednica je postala Polona Terčelj. Intenzivneje se je odbor sestajal na »čajju ob petih«. Do leta 1994 so delovali predvsem iniciativni odbori, po letu 1994 pa že ustanovljajo občinske in regijske odbore. Leta 1994 postane predsednica odbora Tatjana Koprol, leta 1996 pa dr. Bojana Kos. V letu 1996 so predsedniki mestnih in občinskih odborov SDS dobili nalogo, da ocenijo stopnjo organiziranosti odborov socialdemokratkinj, znotraj odborov SDS. Vodenje odbora je septembra 2000 prevzela Alenka Paulin. 1. kongres, na katerem se Odbor socialdemokratkinj preimenuje v Ženski odbor SDS, je bil 15. maja 2002. Za predsednico je bila izvoljena Ferida Klinar, na 2. kongresu januarja 2005 je bila za predsednico izvoljena poslanka v Evropskem parlamentu, dr. Romana Jordan Cizelj, ki je na 3. kongresu ŽO SDS leta 2007 svoj mandat ponovila. Aprila 2009 smo imele članice SDS že svoj 4. kongres, na katerem sem bila za predsednico izvoljena Alenka Jeraj. Na zadnjem kongresu ŽO SDS je bil izvoljen tudi nov Izvršilni odbor ŽO SDS in Nadzorni odbor ŽO SDS, sprejeta pa

je bila tudi resolucija z naslovom Uravnovežena udeležba žensk v političnem odločanju je dodana vrednost za celotno družbo. V nekoliko dopolnjeni sestavi, saj smo morale zagotoviti regijsko zastopnost v IO ŽO SDS, aktivno delujemo zadnjega pol leta. V tem času je bilo ustanovljenih več novih odborov, v nekaterih odborih so se zamenjala vodstva, okrepile pa smo tudi delovanje ŽO SDS na regijskem področju.

Že trikrat smo se sestale na sejah Sveta, v decembru pa smo pripravile tudi manjšo slovesnost ob 18. obletnici delovanja Ženskega odbora.

Na zadnji, 3. seji Sveta ŽO SDS, smo prenovile Poslovnik ŽO SDS, ki bolj jasno opredeljuje pravila delovanja. Izvedle smo tudi akcijo zbiranja podpisov za brezplačno cepljenje dojenčkov proti rotavirusu. Pobudo s podpisi bomo izročile ministru za zdravje. Na seji Sveta smo sprejele tudi izjavo oziroma protest ob odlikovanju Tomaža Ertla s strani predsednika Slovenije.

Pripravljamo načrt naših aktivnosti v letu 2010, tako da k sodelovanju vabimo vse članice, ki bi želele sodelovati z nami na različnih področjih in pri različnih akcijah.

Več o naših aktivnostih lahko preberete na naši spletni strani: www.zo.sds.si.

Drage članice!

Če v vaši občini še ni ustanovljen Ženski odbor SDS, je pravi čas, da vzamete stvari v svoje roke in ga ustanovite. Za vsako pomoč smo vam na voljo v GT SDS ter predsednica in članice IO ŽO SDS.

Alenka Jeraj

»Ko bi le mogli, ko bi znali,
bi pravo srečo Vam poslali!
Tako pa sprejmite le želje,
da se kar sama k Vam zapelje!
Naj z njo še zdravje bo in smeh
in zadovoljstva zvrhan meh!«

Mirne in prijetne božične praznike, čestitke ob Dnevu samostojnosti in enotnosti, v novem letu pa sreče, veselja in uspehov.

Alenka Jeraj in vodstvo ŽO SDS

Dobrodelni ples

Zgodba Ustanov Vrtnica za pomoč ljudem v stiski in Ivana Cankarja za štipendiranje se je pričela leta 2000, ko sta na pobudo Slovenske demokratske stranke priredili prvi dobrodelni dogodek. Od takrat pomagata številnim družinam in posameznikom pri premagovanju stisk, v katerih so se znašli.

Na plesišču

» Kot prejemnica pomoči iz vašega sklada v preteklem šolskem letu se vam iz srca zahvaljujem. Štipendija mi je prišla prav zaradi očetove nenadne brezposelnosti, saj sem si z njo lahko pokrila osnovne stroške šolanja in prevoza.«

»Res je kot pravijo, da ljudi spoznaš takrat, ko ti je najbolj hudo. Nikoli ne bomo pozabili, da ste se v teh težkih trenutkih bolečine, žalosti in po vrhu še finančne

Dr. Jomana Jordan Cizelj, Sonja Ramšak in Jože Tanko

stiske, spomnili na nas. Za dodeljeno pomoč smo vam neizmerno hvaležni in se vam vsem skupaj v imenu otrok in mojem osebnem imenu najtopleje zahvaljujemo.«

Tovrstne besede zahval dajejo Ustanovi Vrtnica, katere predsednica je letos postala Urška Bačovnik Janša in Ustanovi Ivana Cankarja, kateri predseduje Tone Kunter, dodatno energijo in željo pomagati.

To je bil tudi osrednji cilj dobrodelnega plesa, ki sta ga ustanovi organizirali na Miklavžev večer. V želji pomagati in z mislijo na dobra dela so udeleženci večera preživeli prijeten večer v dobri družbi, skozi katerega nas je popeljala Eva Irgl.

Gostje večera

Kljub gospodarski krizi, v kateri se je znašla naša država, smo s pomočjo dobrodelne tombole, srečolova ter dobrodelnih sredstev posameznikov, uspeli zbrati več kot 12.000 evrov.

Plesa so se tudi tokrat udeležili številni gostje, ki se že tradicionalno odzivajo našemu vabilu. Mnogi gostje so bili z nami prvič, a glede na dobro razpoloženje, gotovo ne zadnjič.

Dobrodelni Ustanovi Vrtnica in Ivana Cankarja se zahvaljujeta vsem donatorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili, da je prireditev v celoti uspela.

Pristopna izjava

Obkrožite ustrezno številko pred interesnimi organizacijami oziroma forumi, v katerih želite sodelovati:

1. podpisani(a) sprejemam program in statut Slovenske demokratske mladine in pristopam k SDM (velja za mlajše od 30 let)
2. podpisana pristopam k Ženskemu odboru SDS
3. podpisani(a) pristopam h Klubu seniorek in seniorjev
4. podpisani(a) pristopam k Forumu za kmetijstvo in podeželje
5. podpisani(a) pristopam h Gospodarskemu forumu

Moj socialni položaj (obkrožite številko):

1. mi omogoča plačevanje članarine
2. mi ne omogoča plačevanja članarine

V(na): Dne:

Podpis:

**SLOVENIJA
ZMOREVEC**

Osebnih podatki

Ime:

Priimek:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Stalno bivališče

Ulica/kraj:

Pošta (številka in ime):

Občina:

Telefon doma:

Mobilni telefon:

E-pošta:

Začasno bivališče

Ulica/kraj:

Pošta (številka in ime):

Država:

Pošto želim na

stalni naslov začasni naslov

Podatki o zaposlitvi

Izobrazba:

Poklic:

Zaposlen(a) pri:

Telefon v službi:

Funkcije

(KS, občina, država):

Nova politika

V novem letu nadaljujemo s specializiranim programom Nova politika na temo: **AKTIVNA IN POVEZANA DRUŽBA**. Poudarek bo predvsem na komuniciranju in delu z elektronskimi mediji. K sodelovanju vabimo mlade do 33. leta, ki vidijo svojo prihodnost na področju stikov z javnostmi, novinarstva, dela s spletom in komuniciranja v širšem

pomenu. O podrobnostih izvedbe programa vas bomo obvestili naknadno.

K prijavi vabimo tudi posameznike, ki so že opravili program Nove politike po klasičnem programu.

Prijavnica
Nova politika

Ime Priimek: Rojstni datum:

Naslov: Poštna št./Kraj:

Izobrazba / stopnja: Poklic:

Zaposlen-a:

Telefon / doma: Služba:

Gsm: E-naslov:

Občinski odbor:

Datum: Podpis:

Prijave zbiramo do 15. januarja 2010.

Slovenska demokratska stranka
Trstenjakova 8, 1000 Ljubljana
Tel.: 01 43 45 450, E-mail: tajnistvo@sds.si

Osvežitev podatkov

Na glavnem tajništvu se srečujemo z različnimi težavami ob pošiljanju gradiv na poštno naslove, ki ne obstajajo več ali pa so spremenjeni. Prav tako ste nekateri zamenjali zaposlitev, drugi ste dokončali šolanje, nekateri ste zamenjali naslov. Zato vas pozivamo, da nam sporočite morebitne nove osebne podatke. Prav tako je pomembno, da nam sporočite točen naslov, na katerega želite prejemanje gradiva. Zelo veseli bomo tudi vašega elektronskega naslova, ki nam bo omogočil še bolj hitro in ažurno obveščanje.

Vljudno vas prosimo, da nas o spremembah podatkov sproti obveščate po pošti na sedež **SDS, Trstenjakova 8, 1000 Ljubljana**, ali po **faksu 01/434 54 52**. Podatke lahko pošljete tudi na elektronski naslov **clanstvo@sds.si**.

**SLOVENIJA
ZMORE VEČ**

Del dohodnine za SDS

Spoštovana članica, spoštovani član Slovenske demokratske stranke!

Želimo vas spomniti, da lahko v skladu z določili Zakona o dohodnini del dohodnine namenite za delovanje Slovenske demokratske stranke. S tem boste pomagali stranki, vi pa zato ne boste plačali nič več. Ko vam bo država obračunala dohodnino za preteklo leto, bo del dohodnine šel na račun stranke, namesto v državni proračun.

V kolikor se boste odločili, da pomagata stranki tudi na ta način, to storite tako, da izpolnete izjavo in jo najkasneje do 31. decembra 2009 (da bo veljala že za minulo leto) pošljete na pristojni davčni urad (glede na vaše stalno prebivališče). Izjavo najdete tudi na spletni strani

http://www.durs.gov.si/fileadmin/durs.gov.si/pageuploads/Davki-predpisi_in_pojasnila/Dohodnina/Obrazci-FIZICNE_OSEBE/177.pdf

Seznam pristojnih davčnih uradov najdete na spletni strani http://www.durs.gov.si/si/o_davcni_upravi_rs/davcni_uradi_in_uradne_ure/

V kolikor potrebujete pomoč pri izpolnjevanju ali pošiljanju obrazca na pravi naslov, pokličite na 01/ 4345 450. Radi vam bomo pomagali.

Če ste podobno izjavo v preteklosti že izpolnili in poslali, je ni potrebno ponovno pošiljati.

Dušan Strnad

PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU:

(ime in priimek davčnega zavezanca) _____
 (podatki o številki matične, ulovne, letne številke) _____
 (polna številka, ime pošte) _____
 Davčna številka _____
 (priloge davčni urad, tipostava) _____

ZAHTEVA
za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca	Odstotek (%)
Slovenska demokratska stranka	13843214	0,5

V/Na _____, dne _____ podpis zavezanca/ke

Politični humor

Dr. Danilo Türk trdi, da je Tomaž Ertl dobil odlikovanje za akcijo Sever in ne za življenjsko delo. To je približno tako, kot če bi Nemci odlikovali Hitlerja za gradnjo avtocest in odpravo brezposelnosti pred vojno in ne za življenjsko delo.

Minister dr. Vlačič: "utiral sem pot reševalnemu vozilu".

Minister Golobič: "Nimam nič razen krpice zemlje in en poštni nabiralniček".

Ta teden smo imeli srečo. Finančni minister dr. Križanič si ni omislil nobenega novega davka.

Kako malo je včasih potrebno, da se zaveš vrednot, ki ti jih podarja življenje. Bil je le trenutek. Sedla sem v avtobus in obsedela nasproti matere z otrokom. Koliko ljubkovanja z obeh strani, koliko toplenega privijanja k sebi in iskrenih nasmeškov. Tudi sama sem ga bila deležna v zahvalo za podarjenega njima. Svet tega otroka je drugačen, morda svetleje obsijan s soncem, kot si znamo predstavljati mi, ki se znamo odzivati na dogajanja okoli nas kar takole mimogrede, ker nam je to pač dano.

»Kako ti je ime?«, sem ga vprašala. »Džordže«, je namesto njega odgovorila mamica, čeprav se je tudi sam trudil, da bi mi zaupal svoje ime. Z roko sem segla v torbico in na njenem dnu zatipala bonbonček. Mamica mu ga je hotela odviti, a ga je raje spravil v žep. Njegov pogled mi je povedal vse. Še naprej sva se tiho pogovarjala brez besed, dokler ni avtobus zavrl na moji postaji, sama pa sem si želela, da bi vožnja še trajala in trajala, saj se mi je zdelo, da mi je to jutro podarila neka nevidna roka, ki se ni dotikala zemlje, a je sipala luč v srce. Videla sem le še drobno ročico, ki mi je pomahala v slovo in mi poslala poljubček, mamica pa je polglasno dejala: »Hvala vam!«.

Zgodba, ki sem jo ponesla s seboj in ki me bo še dolgo spremljala. Lahko bi jo imenovala »božična zgodba«. Podarjam jo tudi vsem vam, ki ji boste prisluhnili. Kot božično darilo jo sprejmite, sprejmite jo kot luč, ki sveti na pot k jaslicam. Božič! Ob misli nanj se prebujajo spomini iz otroških let in še mnogih zatem. Iz za zaklenjenih vrat domače sobe smo otroci zvedavo prisluškovali pritajenemu šepetanju staršev, ki so se menda z Božičkom dogovarjali, kakšna darila bo položil pod božični drevešček. Koliko hrepenenja in pristnega veselja! Potem pa je prišla vojna in toliko ljudi je ostalo brez doma. Toda tam, kjer so nas dobri ljudje sprejeli pod streho, smo prav tako doživljali božične skrivnosti. Ni bilo daril in bogato okrašene smreke, a toplina, s katero smo bili obdani, je grela srce in dušo.

Nocoj bi se rada sprehodila po vseh tistih poteh, obiskala vse in vsakogar, ki je kdaj koli s kosom kruha nasitil lačna usta. Tako malo potrebujemo za svojo srečo, kako malo se zavedamo, da je v eni sami topli besedi, v enem samem nasmehu ali prijaznem pogledu več bogastva, kot ga prinašata pohlep in vzvišen pogled nestrpneža. Prižgimo torej luči, prižgimo jo drug v drugem s toplo mislijo in voščilom. Pa ne le tedaj, ko bodo zvonovi vabili k polnočnici. Ponosni na naš velik državni praznik, ko je pijana od zmagoslavja slavila vsa Slovenija, si v teh dneh hotenega omalovaževanja vsega, kar nam je sveto, zaželim vnovične zmage vrednot in zavedanja, da smo pridobljeno dolžni braniti za vsako ceno in pred vsakomer.

Naj bodo torej blagoslovljeni vsi praznični dnevi, naj melodija Svete noči odmeva v slehernem srcu, v letu, ki prihaja, pa - SREČNO!

Vera

